

Úradný vestník

Európskej únie

L 294

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 56

6. novembra 2013

Obsah

I *Legislatívne akty*

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody** 1
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/50/EÚ z 22. októbra 2013, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a smernica Komisie 2007/14/ES, ktorou sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie určitých ustanovení smernice 2004/109/ES ⁽¹⁾** 13

II *Nelegislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1093/2013 zo 4. novembra 2013, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 a nariadenie Komisie (ES) č. 1982/2004, pokiaľ ide o zjednodušenie systému Intrastat a zber informácií v rámci tohto systému** 28

Cena: 3 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1094/2013 zo 4. novembra 2013 o pridelení dodatočných dní na mori Francúzsku a Spojenému kráľovstvu v rámci divízie Vike Medzinárodnej rady pre výskum mora (ICES)	30
★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1095/2013 zo 4. novembra 2013, ktorým sa schvaľuje podstatná zmena špecifikácie názvu zapísaného do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Sierra de Cádiz (CHOP)]	32
★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1096/2013 zo 4. novembra 2013, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Poulet des Cévennes/Chapon des Cévennes (CHZO)]	34
★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1097/2013 zo 4. novembra 2013, ktorým sa schvaľuje podstatná zmena špecifikácie názvu zapísaného do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Lentilles vertes du Berry (CHZO)]	36
★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1098/2013 zo 4. novembra 2013, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Gâche vendéenne (CHZO)]	38
★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1099/2013 z 5. novembra 2013, ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 2454/93, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (zlepšenie pravidelnej námornej dopravy)	40
Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 1100/2013 z 5. novembra 2013, ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny.....	42

ODPORÚČANIA

2013/637/EÚ:

★ Odporúčanie Komisie zo 4. novembra 2013, ktorým sa mení odporúčanie 2006/576/ES, pokiaľ ide o toxíny T-2 a HT-2 v kŕmnych zmesiach pre mačky ⁽¹⁾	44
---	----

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2013/48/EÚ

z 22. októbra 2013

o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDĽP“) a článku 14 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „MPOPP“) je zakotvené právo na spravodlivé súdne konanie. V článku 48 ods. 2 charty sa zaručuje rešpektovanie práv na obhajobu.
- (2) Únia si stanovila za cieľ zachovať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Podľa záverov predsedníctva zo zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999, a najmä bodu 33 týchto záverov, by sa mala zásada vzájomného uznávania rozsudkov a iných rozhodnutí justičných orgánov stať základom justičnej spolupráce v občianskoprávných a trestných

veciach v rámci Únie, pretože posilnené vzájomné uznávanie a potrebná aproximácia právnych predpisov by uľahčili spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a súdnu ochranu práv jednotlivcov.

- (3) Podľa článku 82 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) „... justičná spolupráca v trestných veciach v Únii je založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a iných justičných rozhodnutí...“.
- (4) Uplatňovanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach vychádza z predpokladu, že členské štáty majú vzájomnú dôveru v trestnoprávne justičné systémy ostatných členských štátov. Rozsah vzájomného uznávania vo veľkej miere závisí od viacerých parametrov, medzi ktoré patria mechanizmy ochrany práv podozrivých alebo obvinených osôb a spoločné minimálne štandardy potrebné na jednoduchšie uplatňovanie zásady vzájomného uznávania.
- (5) Hoci členské štáty sú zmluvnou stranou EDĽP a MPOPP, zo skúseností vyplýva, že táto skutočnosť sama osebe nezabezpečuje vždy dostatočný stupeň dôvery v trestnoprávne justičné systémy iných členských štátov.
- (6) Vzájomné uznávanie rozhodnutí v trestných veciach môže účinne fungovať iba v atmosfére dôvery, v ktorej nielen justičné orgány, ale aj všetci účastníci trestného konania považujú rozhodnutia justičných orgánov iných členských štátov za rovnocenné s vlastnými, čo zahŕňa nielen dôveru v primeranosť pravidiel iných členských štátov, ale aj dôveru v správne uplatňovanie týchto pravidiel. Posilňovanie vzájomnej dôvery si vyžaduje podrobné pravidlá na ochranu procesných práv a záruk vyplývajúcich z charty, EDĽP a MPOPP. Takisto si vyžaduje, aby sa prostredníctvom tejto smernice a ďalších opatrení v rámci Únie ďalej vyvíjali minimálne štandardy upravené v charte a v EDĽP.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 43, 15.2.2012, s. 51.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 10. septembra 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 7. októbra 2013.

- (7) V článku 82 ods. 2 ZFEÚ sa upravuje ustanovenie minimálnych pravidiel uplatniteľných v členských štátoch s cieľom uľahčiť vzájomné uznávanie rozsudkov a iných justičných rozhodnutí, ako aj policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach, ktoré majú cezhraničný rozmer. V uvedenom článku sa odkazuje na „práva jednotlivcov v trestnom konaní“ ako na jednu z oblastí, kde sa môžu ustanoviť minimálne pravidlá.
- (8) Spoločné minimálne pravidlá by mali viesť k zvýšenej dôvere v trestnoprávne justičné systémy všetkých členských štátov, čo by malo viesť k účinnejšej justičnej spolupráci v atmosfére vzájomnej dôvery a podpory kultúry základných práv v Únii. Tieto spoločné minimálne pravidlá by mali tiež odstrániť prekážky voľného pohybu občanov na celom území členských štátov. Uvedené spoločné minimálne pravidlá by sa mali ustanoviť vo vzťahu k právu prístupu k obhajcovi v trestnom konaní, právu na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a právu na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody.
- (9) Rada prijala 30. novembra 2009 uznesenie o pláne na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní (ďalej len „plán procesných práv“) (1). V pláne procesných práv sa uplatňuje postupný prístup a vyzýva sa v ňom na prijatie opatrení týkajúcich sa práva na preklad a tlmočenie (opatrenie A), práva na poučenie o právach a informácie o obvineniach (opatrenie B), práva na právne poradenstvo a právnu pomoc (opatrenie C), práva na komunikáciu s príbuznými, zamestnávateľmi a konzulárnymi úradmi (opatrenie D) a na opatrenia týkajúce sa osobitných záruk pre podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré sú zraniteľné (opatrenie E). V pláne procesných práv sa zdôrazňuje, že poradie predmetných práv má len orientačný charakter, teda že ho možno zmeniť v závislosti od priorit. Plán procesných práv je navrhnutý tak, aby fungoval ako celok; jeho prínosy bude možné v plnej miere pocítiť až po zavedení všetkých jeho súčastí.
- (10) Európska rada privítala 11. decembra 2009 tento plán procesných práv a zaradila ho do Štokholmského programu – otvorenej a bezpečnej Európy, ktorá slúži občanom a chráni ich (2) (bod 2.4.). Európska rada zdôraznila, že plán nie je vyčerpávajúci, pričom vyzvala Komisiu, aby preskúmala ďalšie prvky týkajúce sa minimálnych procesných práv podozrivých a obvinených osôb a posúdila, či je v záujme lepšej spolupráce v tejto oblasti potrebné zaoberať sa ďalšími otázkami, ako je napríklad prezumpcia nevinoty.
- (11) Dosiaľ boli prijaté dve opatrenia podľa plánu, a to smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (3) a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ o práve na informácie v trestnom konaní (4).
- (12) Touto smernicou sa ustanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa práva na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a konaní o vykonávaní európskeho zatykača podľa rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (5) (ďalej len „konanie o európskom zatykači“) a práva na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody v trestnom konaní a práva na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody. Posilňuje tak uplatňovanie charty, a najmä jej článkov 4, 6, 7, 47 a 48, vychádzajúc z článkov 3, 5, 6 a 8 EDLP, tak ako ich vykladá Európsky súd pre ľudské práva, ktorý vo svojej judikatúre priebežne stanovuje štandardy práva na prístup k obhajcovi. V tejto judikatúre sa okrem iného ustanovuje, že spravodlivosť konania si vyžaduje, aby podozrivá alebo obvinená osoba mala možnosť prístupu k celej škále služieb súvisiacich s právnu pomocou. V tejto súvislosti by obhajcovia podozrivých alebo obvinených osôb mali mať možnosť zabezpečiť bez obmedzenia základné aspekty obhajoby.
- (13) Bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov podľa EDLP týkajúce sa zabezpečenia práva na spravodlivé súdne konanie, by sa konania o menej závažných trestných činoch v zariadeniach súvisiacich s pozbavením osobnej slobody alebo o trestných činoch spáchaných v rámci armády, o ktorých rozhoduje veliteľ, nemali na účely tejto smernice považovať za trestné konania.
- (14) Pri vykonávaní tejto smernice by sa mali zohľadniť ustanovenia smernice 2012/13/EÚ, podľa ktorých sa vyžaduje, aby sa podozrivým alebo obvineným osobám bezodkladne poskytli informácie o práve na prístup k obhajcovi a v prípade zadržania alebo vzatia do väzby sa im poskytne písomné poučenie o právach, ktoré obsahuje informácie o práve na prístup k obhajcovi.
- (15) Pojem „obhajca“ v tejto smernici znamená akúkoľvek osobu, ktorá je v súlade s vnútroštátnym právom, napríklad na základe akreditácie oprávneným orgánom, spôsobilá a oprávnená poskytovať právne poradenstvo a právnu pomoc podozrivým alebo obvineným osobám.
- (16) V niektorých členských štátoch má právomoc uložiť sankcie, ktoré nezahŕňajú pozbavenie osobnej slobody, za relatívne menej závažné trestné činy iný orgán ako súd s právomocou v trestných veciach. Môže to byť napríklad v prípade sankcií za trestné činy na úseku bezpečnosti cestnej premávky páchané vo veľkom rozsahu, ktoré môžu byť uložené po cestnej kontrole. V takýchto situáciách by bolo neprimerané požadovať, aby príslušné orgány zaručili všetky práva podľa tejto

(1) Ú. v. EÚ C 295, 4.12.2009, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

(3) Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1.

(4) Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1.

(5) Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

smernice. Ak právo členského štátu ustanovuje uloženie sankcie v súvislosti s menej závažnými trestnými činmi takýmto orgánom a existuje buď možnosť odvolať sa vo veci alebo podať v nej iný opravný prostriedok na súd s právomocou v trestných veciach, potom by sa táto smernica mala vzťahovať iba na konania o tomto odvolaní alebo opravnom prostriedku pred týmto súdom.

- (17) V niektorých členských štátoch sa za trestné činy považujú niektoré menej závažné trestné činy, najmä menej závažné trestné činy na úseku bezpečnosti cestnej premávky, menej závažné trestné činy týkajúce sa všeobecne záväzných nariadení obcí a menej závažné trestné činy voči verejnému poriadku. V takýchto situáciách by bolo neprimerané požadovať, aby príslušné orgány zaručili všetky práva podľa tejto smernice. Ak sa v súvislosti s menej závažnými trestnými činmi v práve členského štátu ustanovuje, že ako sankciu nemožno uložiť trest odňatia slobody, táto smernica by sa mala uplatniť len vtedy, keď vo veci koná súd s právomocou v trestných veciach.
- (18) Rozsahom pôsobnosti tejto smernice v súvislosti s určitými menej závažnými trestnými činmi by nemali byť dotknuté záväzky členských štátov podľa EDLP týkajúce sa zabezpečenia práva na spravodlivé súdne konanie vrátane poskytnutia právnej pomoci obhajcom.
- (19) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby podozrivé alebo obvinené osoby mali právo na prístup k obhajcovi bez zbytočného odkladu v súlade s touto smernicou. Podozrivým alebo obvineným osobám by sa mal v každom prípade umožniť prístup k obhajcovi počas trestného konania prebiehajúceho pred súdom, pokiaľ sa tohto práva nevzdali.
- (20) Na účely tejto smernice pojem výsluch nezahŕňa predbežný výsluch políciou alebo iným orgánom presadzovania práva, ktorého účelom je zistenie totožnosti dotknutej osoby, overenie držby zbraní alebo podobné otázky bezpečnosti, alebo určenie, či sa má začať vyšetrovanie, napríklad počas cestnej kontroly, prípadne počas bežných náhodných kontrol, keď podozrivá alebo obvinená osoba ešte nebola identifikovaná.
- (21) Ak sa podozrivou alebo obvinenou osobou stane osoba, ktorá nie je podozrivou ani obvinenou osobou, napríklad svedok, táto osoba by mala byť chránená pred výpoveďou vo vlastný neprospech a mať právo nevypovedať, ako potvrdzuje judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva. Táto smernica preto výslovne odkazuje na situáciu, v ktorej sa táto osoba stane podozrivou alebo obvinenou, počas výsluchu políciou alebo inými orgánmi presadzovania práva v rámci trestného konania. Ak sa v priebehu
- takéhoto výsluchu osoba, ktorá nie je podozrivou ani obvinenou osobou, stane podozrivou alebo obvinenou osobou, výsluch by sa mal okamžite prerušiť. Vo výsluchu sa však môže pokračovať, ak bola dotknutá osoba informovaná o tom, že je podozrivou alebo obvinenou osobou a má možnosť v plnej miere vykonávať práva ustanovené v tejto smernici.
- (22) Podozrivé alebo obvinené osoby by mali mať právo stretávať sa bez prítomnosti tretej osoby s obhajcom, ktorý ich zastupuje. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s trvaním a frekvenciou takýchto stretnutí, pričom zohľadnia okolnosti konania v konkrétnej veci, najmä jej zložitost' a príslušné procesné postupy. Členské štáty môžu tiež prijať praktické opatrenia na zaručenie bezpečnosti, a to najmä obhajcu a podozrivú alebo obvinenú osobu, na mieste, kde sa uskutočňuje takéto stretnutie. Žiadnymi z týchto praktických opatrení by nemal byť dotknutý účinný výkon alebo podstata práva podozrivých alebo obvinených osôb na stretnutie s ich obhajcom.
- (23) Podozrivé alebo obvinené osoby by mali mať právo komunikovať s obhajcom, ktorý ich zastupuje. Takáto komunikácia môže prebiehať kedykoľvek, a to aj pred výkonom práva na stretnutie s obhajcom. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s trvaním, frekvenciou a spôsobmi takejto komunikácie vrátane využitia videokonferencie alebo iných komunikačných technológií, ktoré umožňujú uskutočnenie takejto komunikácie. Takéto praktické opatrenia by nemali mať negatívny vplyv na účinný výkon alebo podstatu práva podozrivých alebo obvinených osôb komunikovať so svojim obhajcom.
- (24) V súvislosti s určitými menej závažnými trestnými činmi by táto smernica nemala členským štátom brániť v zabezpečení práva prístupu podozrivých alebo obvinených osôb k obhajcovi cez telefón. Takéto obmedzenia práva by sa však mali obmedziť na prípady, keď podozrivú alebo obvinenú osobu nebude vypočúvať polícia ani iný orgán presadzovania práva.
- (25) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby podozrivé alebo obvinené osoby mali právo na prítomnosť svojho obhajcu a právo na účinnú účasť na výsluchu políciou alebo iným orgánom presadzovania práva alebo justičným orgánom vrátane súdnych pojednávaní. Takáto účasť by mala byť v súlade so všetkými postupmi vnútroštátneho práva, ktoré môže upravovať účasť obhajcu na výsluchu podozrivú alebo obvinenú osobu políciou alebo iným orgánom presadzovania práva alebo justičným orgánom vrátane súdneho pojednávania, pokiaľ takéto postupy nemajú negatívny vplyv na účinný výkon a podstatu dotknutých práv. Počas výsluchu podozrivú alebo obvinenú osobu políciou alebo iným

orgánom presadzovania práva, alebo justičným orgánom alebo počas súdneho pojednávania môže obhajca okrem iného v súlade s takýmito postupmi klásť otázky, požadovať vysvetlenie a vydávať vyhlásenia, ktoré by sa mali zaznamenať v súlade s vnútroštátnym právom.

- (26) Podozrivé alebo obvinené osoby majú právo na to, aby ich obhajca bol prítomný pri vyšetrovacích úkonoch alebo obstarávaní dôkazov, ak sú ustanovené v príslušnom vnútroštátnom práve a ak sa vyžaduje alebo je povolená prítomnosť podozrivej alebo obvinenej osoby pri týchto úkonoch. Takéto úkony by mali zahŕňať aspoň identifikáciu, počas ktorej sa podozrivá alebo obvinená osoba nachádza medzi inými osobami na účely identifikácie obeťou alebo svedkom, konfrontáciu, počas ktorej je podozrivá alebo obvinená osoba prítomná spolu s jedným alebo viacerými svedkami alebo obeťami, ak medzi nimi dôjde k rozporu o dôležitých skutočnostiach alebo otázkach, a rekonštrukciu miesta trestného činu v prítomnosti podozrivej alebo obvinenej osoby na účely lepšieho pochopenia spôsobu a okolností, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, a aby bolo možné klásť podozrivej alebo obvinenej osobe konkrétne otázky. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s prítomnosťou obhajcu počas vyšetrovacích úkonov alebo obstarávania dôkazov. Takéto praktické opatrenia by nemali mať negatívny vplyv na účinný výkon a podstatu dotknutých práv. Prítomnosť obhajcu počas vyšetrovacích úkonov alebo obstarávania dôkazov by sa mala zaznamenať postupom vyhotovovania záznamov v súlade s právom príslušného členského štátu.
- (27) Členské štáty by mali prijať kroky na sprístupnenie všeobecných informácií, a to napríklad na webovej stránke alebo prostredníctvom letáka dostupného na policajných stanicách, aby podozrivým alebo obvineným osobám zjednodušili získanie obhajcu. Členské štáty by však nemuseli podniknúť aktívne kroky na zabezpečenie toho, aby podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré neboli pozbavené osobnej slobody, pomáhal obhajca, ak si sami pomoc obhajcu nezabezpečili. Dotknutá podozrivá alebo obvinená osoba by mala mať možnosť slobodne kontaktovať obhajcu, radiť sa s ním a mať možnosť, aby jej obhajca pomáhal.
- (28) Keď sú podozrivé alebo obvinené osoby pozbavené osobnej slobody, členské štáty by mali prijať potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že takéto osoby majú možnosť účinne vykonávať právo na prístup k obhajcovi, a to vrátane zabezpečenia pomoci obhajcu, ak žiadneho nemá, pokiaľ sa tohto práva nevzdali. Takýmito opatreniami by okrem iného mohlo byť zabezpečenie pomoci obhajcu na základe zoznamu dostupných obhajcov, z ktorého by si podozrivá alebo obvinená osoba mohla zvoliť obhajcu. Takéto opatrenia by mohli prípadne zahŕňať opatrenia o právnej pomoci.
- (29) Podmienky, za akých sú podozrivé alebo obvinené osoby pozbavené osobnej slobody, by mali v plnej miere spĺňať normy stanovené v EDEP, charte a judikatúre Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) a Európskeho súdu pre ľudské práva. Pri poskytovaní pomoci podľa tejto smernice podozrivej alebo obvinenej osobe pozbavennej slobody by mal mať dotknutý obhajca možnosť pýtať sa príslušných orgánov na podmienky, za akých je táto osoba pozbavená osobnej slobody.
- (30) V prípadoch veľkej zemepisnej vzdialenosti podozrivej alebo obvinenej osoby, napríklad v zámorských územiach alebo keď členský štát uskutočňuje vojenské operácie mimo svojho územia alebo sa na nich zúčastňuje, majú členské štáty možnosť uplatniť dočasnú výnimku z práva podozrivej alebo obvinenej osoby mať po pozbavení osobnej slobody bez zbytočného odkladu prístup k obhajcovi. Počas takejto dočasnej výnimky by príslušné orgány nemali vypočúvať dotknutú osobu ani uskutočňovať akékoľvek vyšetrovacie úkony alebo obstarávať dôkazy, ktoré sa ustanovujú v tejto smernici. Ak z dôvodu veľkej zemepisnej vzdialenosti podozrivej alebo obvinenej osoby nie je možný bezprostredný prístup k obhajcovi, členské štáty by mali zariadiť komunikáciu prostredníctvom telefónu alebo videokonferencie, pokiaľ to nie je nemožné.
- (31) Členské štáty by mali mať možnosť dočasne neuplatňovať právo na prístup k obhajcovi v predsúdnom štádiu, ak je potrebné v naliehavých prípadoch odvrátiť vážne nepriaznivé dôsledky pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby. Počas dočasnej výnimky z tohto dôvodu môžu príslušné orgány vypočúvať podozrivé alebo obvinené osoby v neprítomnosti obhajcu, pokiaľ boli informované o ich práve nevykonať, a môžu toto právo vykonať, a pokiaľ takýmto výsluchom nie sú dotknuté práva na obhajobu vrátane práva nevykonať vo vlastný neprospech. Výsluch sa môže viesť v potrebnom rozsahu výlučne na účely získania informácií, ktoré sú zásadné na odvrátenie vážnych nepriaznivých dôsledkov pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby. Každé zneužitie tejto výnimky by v zásade nenapraviteľne poškodilo právo na obhajobu.

- (32) Členským štátom by sa tiež mala umožniť dočasná výnimka z práva na prístup k obhajcovi v štádiu pred-súdneho konania, ak je nevyhnutné, aby vyšetrovacie orgány prijali bezodkladné kroky na zabránenie podstatnému ohrozeniu trestného konania, najmä s cieľom zabrániť zničeniu alebo pozmeneniu podstatných dôkazov alebo zabrániť ovplyvňovaniu svedkov. Počas dočasnej výnimky z tohto dôvodu môžu príslušné orgány vypočúvať podozrivé alebo obvinené osoby v neprítomnosti obhajcu za predpokladu, že boli informované o práve nevypovedať a môžu toto právo vykonať a výsluchom nie sú dotknuté práva na obhajobu vrátane práva nevypovedať vo vlastný neprospech. Výsluch možno vykonať iba na účely získania informácií nevyhnutných pre zabránenie podstatnému ohrozeniu trestného konania a v rozsahu nevyhnutnom na tento účel. Každé zneužitie tejto výnimky by v zásade nena-praviteľne poškodilo právo na obhajobu.
- (33) Dôvernosc komunikácie medzi podozrivými alebo obvi-nenými osobami a ich obhajcom je rozhodujúca pre zabezpečenie účinného výkonu práva na obhajobu a je podstatnou súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie. Členské štáty by preto bez výnimky mali rešpektovať dôvernosc stretnutí a iných foriem komunikácie medzi obhajcom a podozrivou alebo obvinenou osobou pri výkone práva na prístup k obhajcovi ustanoveného v tejto smernici. Touto smernicou nie sú dotknuté postupy, ktorými sa riadia situácie, v ktorých existujú objektívne a skutkové okolnosti, na základe ktorých je obhajca podozrivý z účasti na spáchaní trestného činu spolu s podozrivou alebo obvinenou osobou. Akákoľvek trestná činnosc obhajcu by sa nemala považovať za oprávnenú pomoc podozrivým alebo obvineným osobám podľa tejto smernice. Povinnosc dodržiavať dôvernosc znamená nielen to, že členské štáty by sa mali zdržať zasahovania do takejto komunikácie alebo prístupu k nej, ale aj to, že členské štáty by v prípade, že sú podozrivé alebo obvinené osoby pozbavené osobnej slobody alebo sa iným spôsobom ocitnú na mieste pod kontrolou štátu, mali zabezpečiť, že opatrenia týkajúce sa komunikácie budú dodržiavať a chrániť dôvernosc. Tým nie sú dotknuté žiadne systémy v zariadeniach súvisiacich s pozbavením osobnej slobody, ktoré majú brániť zasie-laniu nedovolených zásielok osobám pozbaveným osobnej slobody, ako napríklad kontrola korešpondencie, pokiaľ tieto systémy neumožňujú príslušným orgánom čítať korešpondenciu medzi podozrivými alebo obvine-nými osobami a ich obhajcom. Touto smernicou nie sú dotknuté ani postupy podľa vnútroštátneho práva, podľa ktorých možno zamietnuť preposielanie korešpondencie, ak odosielateľ nesúhlasí s tým, aby sa korešpondencia najskôr predložila príslušnému súdu.
- (34) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté narušenie dôvernosti v dôsledku zákonného sledovania príslušnými orgánmi. Touto smernicou by tiež nemala byť dotknutá činnosc, ktorú vykonávajú napríklad národné spravodajské služby na zabezpečovanie národnej bezpečnosti v súlade s článkom 4 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ) alebo na ktorú sa vzťahuje článok 72 ZFEÚ, v ktorom sa ustanovuje, že hlavou V o priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti nesmie byť dotknutý výkon právomocí členských štátov vo veci udržiavania verejného poriadku a zabezpečovania vnútornej bezpečnosti.
- (35) Podozrivé alebo obvinené osoby pozbavené osobnej slobody by mali mať právo bez zbytočného odkladu informovať o pozbavení osobnej slobody aspoň jednu osobu, ktorú určia, napríklad príbuzného alebo zamest-návateľa, ak tým nie je dotknutý riadny priebeh trestného konania voči dotknutej osobe ani žiadne iné trestné konanie. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s výkonom tohto práva. Takéto praktické opatrenia by nemali mať negatívny vplyv na účinný výkon a podstatu tohto práva. Za obmedzených výni-močných okolností by však mala byť možná dočasná výnimka z tohto práva, ak je vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu opodstatnená zo závažných dôvodov, ktoré sú uvedené v tejto smernici. V prípade, že príslušné orgány plánujú uplatniť takúto dočasnú výnimku v súvi-slosti s konkrétnou treťou osobou, mali by najskôr zvážiť, či by o jeho pozbavení osobnej slobody mohla byť informovaná iná tretia osoba, ktorú si zvolí podo-zrivá alebo obvinená osoba.
- (36) Podozrivé alebo obvinené osoby by počas pozbavenia osobnej slobody mali mať právo bez zbytočného odkladu komunikovať aspoň s jednou treťou osobou, ktorú si určia, napríklad rodinným príslušníkom. Členské štáty môžu obmedziť alebo odložiť výkon tohto práva z dôvodu nevyhnutných požiadaviek alebo primeraných operatívnych požiadaviek. Takéto požiadavky môžu okrem iného zahŕňať potrebu odvrátiť vážne nepriaznivé dôsledky pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby, potrebu zabrániť ohrozeniu trestného konania, potrebu zabrániť spáchaniu trestného činu, potrebu počkať na súdne pojednávanie a potrebu chrániť obeť trestného činu. V prípade, že príslušné orgány plánujú obmedziť alebo odložiť výkon práva na komunikáciu v súvislosti s konkrétnou treťou osobou, mali by najskôr zvážiť, či by podozrivé alebo obvinené osoby mohli komunikovať s ďalšou treťou osobou, ktorú určia. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s načasovaním, spôsobom, trvaním a frekvenciou komu-nikácie s tretími osobami, pričom zohľadnia potrebu zachovať poriadok a bezpečnosť na mieste, kde je dotknutá osoba pozbavená osobnej slobody.

- (37) Právo podozrivých alebo obvinených osôb, ktoré boli pozbavené osobnej slobody, na konzulárnu pomoc je zakotvené v článku 36 Viedenského dohovoru o konzulárnych stykoch z roku 1963, podľa ktorého majú štáty právo na prístup k svojim štátnym príslušníkom. Touto smernicou sa takéto právo priznáva podozrivej alebo obvinenej osobe, ktorá bola pozbavená osobnej slobody, ak si to želá. Diplomatické orgány môžu vykonávať konzulárnu ochranu, keď konajú ako konzulárne úrady.
- (38) Členské štáty by mali vo svojom vnútroštátnom práve jednoznačne stanoviť dôvody a kritériá dočasných výnimiek z práv priznaných v tejto smernici a mali by obmedziť využívanie týchto dočasných výnimiek. Každá takáto dočasná výnimka by mala byť primeraná, prísne časovo obmedzená a nemala by sa zakladať výlučne na druhu alebo závažnosti obšasňovaného trestného činu, ktorý dotknutá osoba mala spáchať, a nemala by ňou byť dotknutá spravodlivosť konania ako celku. Ak bola dočasná výnimka povolená podľa tejto smernice iným justičným orgánom ako sudcom alebo súdom, členské štáty by mali zabezpečiť, aby mohlo byť rozhodnutie o povolení dočasnej výnimky posúdené súdom aspoň počas súdneho konania.
- (39) Podozrivé alebo obvinené osoby by mali mať možnosť vzdať sa práva priznaného podľa tejto smernice pod podmienkou, že im boli poskytnuté informácie o obsahu daného práva a prípadných dôsledkoch vzdania sa tohto práva. Pri poskytovaní takýchto informácií by sa mala zohľadniť konkrétna situácia dotknutých podozrivých alebo obvinených osôb vrátane ich veku a psychického alebo fyzického stavu.
- (40) Vzdanie sa práva a jeho okolnosti by sa mali zaznamenať postupom v súlade s právom dotknutého členského štátu. Nemalo by to viesť k žiadnej ďalšej povinnosti pre členské štáty zaviesť nové systémy alebo k akémukoľvek dodatočnému administratívne zaťaženiu.
- (41) Ak sa podozrivá alebo obvinená osoba rozhodne využiť právo odvolať vzdanie sa práva v súlade s touto smernicou, nemalo by byť potrebné znovu zopakovať výsluch alebo iné procesné úkony, ktoré sa vykonali v období, počas ktorého sa dotknutá osoba práva vzdala.
- (42) Osoby, na ktoré sa vzťahuje konanie o európskom zatykači (ďalej len „vyžiadané osoby“), by mali mať právo na prístup k obhajcovi vo vykonávajúcom členskom štáte, aby mohli účinne vykonávať svoje práva podľa rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV. Keď sa obhajca zúčastňuje na výsluchu vyžiadanej osoby vykonávaným justičným orgánom, môže tento obhajca okrem iného v súlade s postupmi ustanovenými vo vnútroštátnom práve klásť otázky, požadovať vysvetlenie a vydávať vyhlásenia. Skutočnosť, že sa obhajca zúčastnil na výsluchu, by sa mala zaznamenať postupom vyhotovovania záznamov v súlade s právom príslušného členského štátu.
- (43) Vyžiadané osoby by mali mať právo stretnúť sa bez prítomnosti tretej osoby s obhajcom, ktorý ich vo vykonávajúcom členskom štáte zastupuje. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s trvaním a frekvenciou takýchto stretnutí, pričom zohľadnia konkrétnu okolnosť prípadu. Členské štáty môžu tiež prijať praktické opatrenia na zabezpečenie bezpečnosti, a to najmä obhajcu a vyžiadanej osoby, na mieste, kde sa uskutočňuje stretnutie medzi obhajcom a vyžiadanou osobou. Takýmito praktickými opatreniami by nemal byť dotknutý účinný výkon a podstata práva vyžiadaných osôb stretnúť sa s ich obhajcom.
- (44) Vyžiadané osoby by mali mať právo komunikovať s obhajcom, ktorý ju vo vykonávajúcom členskom štáte zastupuje. Malo by sa umožniť, aby takáto komunikácia prebiehala kedykoľvek, a to aj pred výkonom práva na stretnutie s obhajcom. Členské štáty môžu prijať praktické opatrenia v súvislosti s trvaním, frekvenciou a spôsobmi komunikácie medzi vyžiadanými osobami a ich obhajcom vrátane využitia videokonferencie alebo iných komunikačných technológií, aby umožnili uskutočnenie takejto komunikácie. Takýmito praktickými opatreniami by nemal byť dotknutý účinný výkon a podstata práva vyžiadaných osôb komunikovať s ich obhajcom.
- (45) Vykonávajúce členské štáty by mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že vyžiadané osoby mali možnosť vykonávať účinne ich právo na prístup k obhajcovi vo vykonávajúcom členskom štáte, a to vrátane zabezpečenia pomoci obhajcu, ak žiadneho nemajú, pokiaľ sa tohto práva nevzdali. Tieto opatrenia vrátane prípadných opatrení týkajúcich sa právnej pomoci by sa mali spravovať vnútroštátnym právom. Okrem iného by mohli zahŕňať to, že príslušné orgány zabezpečia pomoc obhajcu na základe zoznamu dostupných obhajcov, z ktorého by si vyžiadané osoby mohli zvoliť obhajcu.
- (46) Príslušný orgán vydávajúceho členského štátu po tom, ako bol informovaný, že si vyžiadaná osoba želá zvoliť obhajcu v tomto členskom štáte, by bez zbytočného odkladu mal zabezpečiť vyžiadanej osobe informácie na uľahčenie zvolenia si obhajcu v takomto členskom štáte. Tieto informácie by napríklad mohli zahŕňať aktuálny

- zoznam obhajcov alebo meno obhajcu, ktorý má vo vydávajúcom štáte službu a môže poskytnúť informácie a poradenstvo v prípadoch týkajúcich sa európskeho zatykača. Členské štáty by mohli požiadať, aby takýto zoznam vypracovala príslušná komora advokátov.
- (47) Postup odovzdania je kľúčový pre spoluprácu v trestných veciach medzi členskými štátmi. Dodržiavanie lehôt uvedených v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV je pre túto spoluprácu nevyhnutné. Preto by sa uvedené lehoty mali dodržiavať, zatiaľ čo by vyžiadané osoby mali mať možnosť v plnej miere vykonávať svoje práva podľa tejto smernice v konaniach týkajúcich sa výkonu európskeho zatykača.
- (48) Ak neexistuje legislatívny akt Únie o právnej pomoci, členské štáty by mali na právnu pomoc uplatňovať svoje vnútroštátne právo, ktoré by malo byť v súlade s chartou, EDLP a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.
- (49) V súlade so zásadou účinnosti práva Únie by členské štáty mali ustanoviť primerané a účinné opravné prostriedky na ochranu práv priznaných jednotlivcom touto smernicou.
- (50) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa pri posudzovaní výpovedí podozrivých alebo obvinených osôb alebo dôkazných prostriedkov získaných v rozpore s ich právom na obhajcu alebo v prípadoch, keď bola v súlade s touto smernicou povolená výnimka z tohto práva, dodržiavalo právo na obhajobu a právo na spravodlivé súdne konanie. V tejto súvislosti by sa mala zohľadniť judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej budú práva na obhajobu v zásade nezvratne porušené, keď sa na odsúdenie použijú sebaobviňujúce vyhlásenia urobené počas policajného výsluchu bez prístupu k obhajcovi. Tým by nemalo byť dotknuté použitie výpovedí na iné účely povolené podľa vnútroštátneho práva, napríklad na vykonanie naliehavých vyšetrovacích úkonov s cieľom zabrániť v páchaní ďalších trestných činov alebo závažných negatívnych dôsledkov pre osoby alebo v súvislosti s naliehavou potrebou zabrániť podstatnému ohrozeniu trestného konania, ak by poskytnutie prístupu k obhajcovi alebo zdržovanie vyšetrovania nezvratne ohrozilo prebiehajúce vyšetrovanie závažného trestného činu. Ďalej by tým nemali byť dotknuté vnútroštátne normy ani systémy týkajúce sa prípustnosti dôkazov, ani by sa tým nemalo členským štátom brániť v zachovaní systému, ktorým sa môžu súdu alebo sudcovi predložiť všetky existujúce dôkazy bez toho, aby sa samostatne alebo vopred skúmala ich prípustnosť.
- (51) Povinnosť konať starostlivo voči podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré sú potenciálne v oslabenom postavení, je jedným zo základov spravodlivého výkonu spravodlivosti. Prokuratúra, orgány presadzovania práva a justičné orgány by preto mali takýmto osobám uľahčiť účinne vykonávať práva ustanovené v tejto smernici napríklad tým, že vezmú do úvahy každú potenciálnu zraniteľnosť, ktorá má vplyv na ich schopnosť vykonávať právo na prístup k obhajcovi a na informovanie tretej osoby o pozbavení osobnej slobody, a prijímajú vhodné opatrenia na zaručenie týchto práv.
- (52) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a zásady uznané v charte vrátane zákazu mučenia a neľudského a ponižujúceho zaobchádzania, práva na slobodu a bezpečnosť, rešpektovania súkromného a rodinného života, práva na nedotknuteľnosť osoby, práva dieťaťa, integrácie osôb so zdravotným postihnutím, práva na účinný prostriedok nápravy a práva na spravodlivé súdne konanie, prezumpcie nevinu a práva na obhajobu. Táto smernica by sa mala vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (53) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa ustanovenia tejto smernice, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v EDLP, vykonávali v súlade s týmito právami, ako ich vo svojej judikatúre rozvíja Európsky súd pre ľudské práva.
- (54) Touto smernicou sa ustanovujú minimálne pravidlá. Členské štáty môžu rozšíriť práva stanovené v tejto smernici s cieľom poskytnúť vyššiu úroveň ochrany. Takáto vysoká úroveň ochrany by nemala predstavovať prekážku vzájomnému uznávaniu justičných rozhodnutí, ktoré majú tieto minimálne pravidlá uľahčovať. Úroveň ochrany by nemala byť nikdy nižšia ako úroveň, ktorú poskytujú normy ustanovené v charte alebo EDLP, ako ich v judikatúre vykladá Súdny dvor a Európsky súd pre ľudské práva.
- (55) Táto smernica podporuje práva dieťaťa a prihliada na usmernenia Rady Európy o súdnictve zohľadňujúcom potreby detí, najmä ich ustanovenia o poskytovaní informácií a poradenstva deťom. Touto smernicou sa zabezpečuje, aby sa podozrivým a obvineným osobám vrátane detí poskytovali primerané informácie na pochopenie dôsledkov vzdania sa práva podľa tejto smernice a toho, že takéto vzdanie sa práva je dobrovoľné a jednoznačné. Ak je podozrivou alebo obvinenou osobou dieťa, pozbavenie osobnej slobody a jeho dôvody by sa mali čo najskôr oznámiť osobe, ktorá má vo vzťahu k tomuto dieťaťu rodičovské práva a povinnosti. Ak je poskytnutie týchto informácií osobe, ktorá má vo vzťahu k tomuto dieťaťu rodičovské práva a povinnosti, v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, mal by byť namiesto zákonného zástupcu informovaný iný vhodný dospelý, napríklad príbuzný. Tým by nemali byť dotknuté ustanovenia vnútroštátneho práva, v ktorých sa vyžaduje, aby boli o pozbavení osobnej slobody

dieťaťa informované akékoľvek určené orgány, inštitúcie alebo fyzické osoby, a to konkrétne tie, ktoré sú zodpovedné za ochranu alebo blaho detí. Členské štáty by sa okrem nanajväč výnimočných okolností mali zdržať obmedzenia alebo odloženia výkonu práva na komunikáciu s treťou osobou v súvislosti s podozrivými alebo obvinenými osobami, ktoré sú deťmi a ktoré sú pozbavené osobnej slobody. Ani v prípade odkladu výkonu práva by sa však dieťa nemalo zdržiavať bez možnosti komunikácie a malo by sa mu umožniť komunikovať napríklad s inštitúciou alebo fyzickou osobou zodpovednou za ochranu alebo blaho detí.

(56) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ sa členské štáty zaväzujú pripojiť v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozíčných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. Zákonodarca sa domnieva, že pokiaľ ide o túto smernicu, je poskytnutie takýchto dokumentov odôvodnené.

(57) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanovenie spoločných minimálnych pravidiel práva na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a konaniach o európskom zatykači a právo na informovanie tretej osoby o pozbavení osobnej slobody a právo na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu opatrenia ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(58) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice, nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.

(59) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa ustanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa práv podozrivých a obvinených osôb v trestnom konaní a osôb, na ktoré sa vzťahuje konanie podľa rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV (ďalej len „konanie o európskom zatykači“), na prístup k obhajcovi a na informovanie tretej osoby o pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na podozrivé alebo obvinené osoby v trestnom konaní od chvíle, keď boli príslušnými orgánmi členského štátu prostredníctvom úradného oznámenia alebo inak upovedomené, že sú podozrivé alebo obvinené zo spáchania trestného činu, a to bez ohľadu na to, či boli pozbavené osobnej slobody. Uplatňuje sa do ukončenia konania, čo znamená právoplatné rozhodnutie o tom, či podozrivá alebo obvinená osoba spáchala trestný čin, a to vrátane uloženia trestu a rozhodnutia o prípadnom opravnom prostriedku.

2. Táto smernica sa v súlade s článkom 10 uplatňuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje konanie o európskom zatykači (ďalej len „vyžiadané osoby“), od momentu ich zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte.

3. Táto smernica sa použije za rovnakých podmienok ako v odseku 1 aj na iné ako podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré sa počas výsluchu policajným alebo iným orgánom presadzovania práva stanú podozrivými alebo obvinenými osobami.

4. Bez toho, aby bolo dotknuté právo na spravodlivé súdne konanie v súvislosti s menej závažnými trestnými činmi:

a) pri ktorých právo členského štátu ustanovuje ukládanie sankcií iným orgánom ako súdom s právomocou v trestných veciach a proti uloženiu takejto sankcie možno podať opravný prostriedok na takom súde alebo

b) pri ktorých ako sankciu nemožno uložiť pozbavenie osobnej slobody,

sa táto smernica vzťahuje iba na konania na súde s právomocou v trestných veciach.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

V každom prípade sa táto smernica v plnej miere uplatňuje, keď podozrivá alebo obvinená osoba bola pozbavená osobnej slobody, a to bez ohľadu na štádium trestného konania.

Článok 3

Právo na prístup k obhajcovi v trestnom konaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé a obvinené osoby mali právo na prístup k obhajcovi v takom čase a takým spôsobom, ktorý im umožní reálne a účinne vykonávať ich právo na obhajobu.

2. Podozrivé alebo obvinené osoby majú prístup k obhajcovi bez zbytočného odkladu. Podozrivé alebo obvinené osoby majú v každom prípade prístup k obhajcovi najneskôr od ktorejkoľvek z týchto skutočností, ktorá nastane skôr:

- a) pred ich výsluchom zo strany polície alebo iného orgánu na presadzovanie práva, alebo justičného orgánu;
- b) pri vykonávaní vyšetrovacieho úkonu alebo obstarávaní dôkazov vyšetrovacími alebo inými príslušnými orgánmi v súlade s odsekom 3 písm. c);
- c) bez zbytočného odkladu po pozbavení osobnej slobody;
- d) ak boli predvolané na súd s právomocou v trestných veciach, v primeranej lehote pred tým, ako sa na tento súd dostavia.

3. Právo na prístup k obhajcovi zahŕňa nasledujúce:

- a) členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby mali právo stretnúť sa bez prítomnosti tretej osoby s obhajcom, ktorý ich zastupuje, a komunikovať s ním pred výsluchom zo strany polície, iného orgánu presadzovania práva alebo justičného orgánu;
- b) členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby mali právo na prítomnosť obhajcu a na jeho účinnú účasť na výsluchu. Takáto účasť musí byť v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva, pokiaľ týmito postupmi nie je dotknutý účinný výkon a podstata dotknutého práva. Ak sa obhajca zúčastňuje na výsluchu, táto skutočnosť sa zaznamená s použitím postupu vyhotovovania záznamov v súlade s vnútroštátnym právom dotknutého členského štátu;
- c) členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby mali právo aspoň na účasť ich obhajcu na týchto vyšetrovacích úkonoch alebo pri úkonoch na obstaranie dôkazov, ak sú tieto úkony ustanovené vo vnútroštátnom práve a ak sa pri nich vyžaduje alebo je povolená prítomnosť podozrivej alebo obvinenej osoby;

i) identifikácia;

ii) konfrontácia;

iii) rekonštrukcia miesta činu.

4. Členské štáty sa budú usilovať o sprístupnenie všeobecných informácií s cieľom uľahčiť podozrivým alebo obvineným osobám zabezpečenie si obhajcu.

Bez ohľadu na ustanovenia vnútroštátneho práva týkajúce sa povinnej prítomnosti obhajcu členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré sú pozbavené osobnej slobody, majú možnosť účinne vykonávať svoje právo na prístup k obhajcovi, pokiaľ sa tohto práva nevzdali v súlade s článkom 9.

5. Členské štáty môžu dočasne neuplatňovať odsek 2 písm. c) za výnimočných okolností a výlučne v predsúdnom štádiu konania, ak z dôvodu zemepisnej vzdialenosti podozrivej alebo obvinenej osoby nemožno zabezpečiť právo na prístup k obhajcovi bez zbytočného odkladu po jej pozbavení osobnej slobody.

6. Členské štáty môžu dočasnú výnimku z výkonu práv ustanovených v odseku 3 uplatniť len za výnimočných okolností a len v predsúdnom štádiu konania a v odôvodnenom rozsahu, ak je to s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu opodstatnené niektorým z týchto závažných dôvodov:

- a) ak existuje naliehavá potreba odvrátiť vážne nepriaznivé dôsledky pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby;
- b) ak je nevyhnutné, aby vyšetrovacie orgány urobili bezodkladné kroky na zabránenie podstatnému ohrozeniu trestného konania.

Článok 4

Dôvernosť

Členské štáty rešpektujú dôvernosť komunikácie podozrivých alebo obvinených osôb s ich obhajcom pri výkone práva na prístup k obhajcovi ustanoveného v tejto smernici. Táto komunikácia zahŕňa stretnutia, korešpondenciu, telefonické rozhovory a akékoľvek iné formy komunikácie, ktoré umožňujú vnútroštátne právo.

Článok 5

Právo na informovanie tretej osoby o pozbavení osobnej slobody

1. Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré boli pozbavené osobnej slobody, mali právo, aby o tom bola bez zbytočného odkladu informovaná aspoň jedna osoba, ktorú určia, napríklad príbuzný alebo zamestnávateľ, ak si to želajú.

2. Ak je podozrivou alebo obvinenou osobou dieťa, členské štáty zabezpečia, aby bola o pozbavení osobnej slobody a o dôvodoch, ktoré s tým súvisia, čo najskôr informovaná osoba, ktorá má vo vzťahu k tomuto dieťaťu rodičovské práva a povinnosti, pokiaľ to nie je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa; v takom prípade je informovaná iná vhodná dospelá osoba. Na účely tohto odseku sa za dieťa považuje osoba, ktorá nedosiahla vek 18 rokov.

3. Členské štáty môžu uplatniť dočasnú výnimku z výkonu práv ustanovených v odsekoch 1 a 2, len ak je to s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu opodstatnené niektorým z týchto závažných dôvodov:

- a) ak existuje naliehavá potreba odvrátiť vážne nepriaznivé dôsledky pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby;
- b) ak existuje naliehavá potreba zabrániť situácii, keď by mohlo byť podstatne ohrozené trestné konanie.

4. Keď členské štáty uplatňujú dočasnú výnimku z výkonu práva ustanoveného v odseku 2, zabezpečia, aby bol o pozbavení osobnej slobody dieťaťa bez zbytočného odkladu informovaný orgán zodpovedný za ochranu a starostlivosť o deti.

Článok 6

Právo na komunikáciu s tretími osobami počas pozbavenia osobnej slobody

1. Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré boli pozbavené osobnej slobody, mali právo bez zbytočného odkladu komunikovať aspoň s jednou tretou osobou, ktorú určia, napríklad s príbuzným.

2. Členské štáty môžu obmedziť alebo odložiť výkon práva uvedeného v odseku 1 s ohľadom na nevyhnutné požiadavky alebo primerané operatívne požiadavky.

Článok 7

Právo komunikovať s konzulárnymi úradmi

1. Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré nie sú ich štátnymi príslušníkmi a ktoré boli pozbavené osobnej slobody, mali právo na informovanie konzulárných úradov štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, o pozbavení osobnej slobody bez zbytočného odkladu a komunikovať s týmito úradmi, ak si to podozrivé alebo obvinené osoby želajú. Ak sú však podozrivé alebo obvinené osoby štátnymi príslušníkmi dvoch alebo viacerých štátov, môžu si zvoliť, ktoré konzulárne úrady majú byť informované o ich pozbavení osobnej slobody a s ktorými si želajú komunikovať.

2. Podozrivé alebo obvinené osoby tiež majú právo na to, aby ich navštívili pracovníci ich konzulárných úradov, právo rozprávať sa a korešpondovať s nimi a právo na to, aby im konzulárne úrady zabezpečili právne zastupovanie, pokiaľ s tým tieto úrady súhlasia a pokiaľ si to dotknuté podozrivé alebo obvinené osoby želajú.

3. Výkon práv ustanovených v tomto článku sa môže upraviť vo vnútroštátnom práve alebo v rámci postupov, pokiaľ takáto právna úprava alebo postupy umožnia naplno vykonávať tieto práva na účely, na ktoré sú určené.

Článok 8

Všeobecné podmienky uplatňovania dočasných výnimiek

1. Akákoľvek dočasná výnimka podľa článku 3 ods. 5 alebo ods. 6 alebo podľa článku 5 ods. 3:

- a) musí byť primeraná a nesmie presahovať rámec toho, čo je potrebné;
- b) musí byť prísne časovo obmedzená;
- c) nesmie byť založená výlučne na druhu alebo závažnosti údajného trestného činu a
- d) nesmie ohroziť spravodlivosť konania ako celku.

2. Dočasné výnimky podľa článku 3 ods. 5 alebo ods. 6 možno povoliť iba na základe riadne odôvodneného rozhodnutia prijatého v každom jednotlivom prípade justičným orgánom alebo iným príslušným orgánom za predpokladu, že toto rozhodnutie môže byť preskúmané súdom. Riadne odôvodnené rozhodnutie sa zaznamená postupom vyhotovovania záznamov v súlade s právom dotknutého členského štátu.

3. Dočasné výnimky podľa článku 5 ods. 3 môže povoliť iba na individuálnom základe justičný orgán alebo iný príslušný orgán za predpokladu, že jeho rozhodnutie môže byť predložené na súdne preskúmanie.

Článok 9

Vzdanie sa práva

1. Bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne právo, v ktorom sa ustanovuje povinná prítomnosť alebo pomoc obhajcu, členské štáty pri akomkoľvek vzdaní sa práva uvedeného v článku 3 a 10 zabezpečia, aby:

- a) podozrivej alebo obvinenej osobe bola poskytnutá, ústne alebo písomne a v jednoduchom jazyku, ktorému rozumie, jasná a dostatočná informácia o obsahu dotknutého práva a o možných dôsledkoch vzdania sa tohto práva a

b) práva sa vzdala dobrovoľne a jednoznačne.

2. Vzdanie sa práva, ktoré možno vykonať písomne alebo ústne, a jeho okolnosti sa zaznamenajú postupom vyhotovovania záznamov v súlade s právom dotknutého členského štátu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby mohli odvolať vzdanie sa práva následne kedykoľvek počas trestného konania a aby boli o tejto možnosti informované. Takéto odvolanie je účinné od momentu jeho uplatnenia.

Článok 10

Právo na prístup k obhajcovi v konaní o európskom zatykači

1. Členské štáty zabezpečia, aby vyžiadaná osoba mala po zadržaní na základe európskeho zatykača právo na prístup k obhajcovi vo vykonávajúcim členskom štáte.

2. Pokiaľ ide o obsah práva na prístup k obhajcovi vo vykonávajúcim členskom štáte, vyžiadané osoby majú v tomto členskom štáte tieto práva:

a) právo na prístup k obhajcovi v takom čase a takým spôsobom, ktoré umožnia vyžiadanej osobe účinne vykonávať jej práva a v každom prípade bez zbytočného odkladu po pozbavení slobody;

b) právo komunikovať a stretnúť sa s obhajcom, ktorý ich zastupuje;

c) právo na prítomnosť obhajcu a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva na jeho účasť na výsluchu vyžiadanej osoby vykonávajúcim justičným orgánom. Ak sa obhajca zúčastňuje na výsluchu, táto skutočnosť sa zaznamená postupom vyhotovovania záznamov v súlade s právom dotknutého členského štátu.

3. Práva priznané v článkoch 4, 5, 6, 7, 9 a v prípade uplatnenia dočasnej výnimky podľa článku 5 ods. 3 v článku 8 sa primerane uplatňujú na konanie o európskom zatykači vo vykonávajúcim členskom štáte.

4. Príslušný orgán vo vykonávajúcim členskom štáte vyžiadanej osobe bez zbytočného odkladu po pozbavení osobnej slobody informuje, že majú právo zvoliť si obhajcu vo vydávajúcim členskom štáte. Úlohou obhajcu vo vydávajúcim členskom štáte je pomáhať obhajcovi vo vykonávajúcim členskom štáte poskytovaním informácií a poradenstva tomuto obhajcovi s cieľom umožniť vyžiadaným osobám účinný výkon práv podľa rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV.

5. Ak chcú vyžiadané osoby vykonať právo zvoliť si obhajcu vo vydávajúcim členskom štáte a ešte nemajú takéhoto obhajcu, príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu bezodkladne informuje príslušný orgán vydávajúceho členského štátu. Príslušný orgán tohto členského štátu bez zbytočného odkladu poskytne vyžiadaným osobám informácie na uľahčenie vymenovania obhajcu v takomto štáte.

6. Právom vyžiadanej osoby vymenovať obhajcu vo vydávajúcim členskom štáte nie sú dotknuté lehoty ustanovené v rámcovom rozhodnutí 2002/584/SVV ani povinnosť vykonávajúceho súdneho orgánu rozhodnúť v rámci týchto lehôt a podmienok stanovených v uvedenom rámcovom rozhodnutí.

Článok 11

Právna pomoc

Touto smernicou nie sú dotknuté ustanovenia vnútroštátneho práva týkajúce sa právnej pomoci, ktoré sa uplatňujú v súlade s chartou a EDLP.

Článok 12

Opravné prostriedky

1. Členské štáty zabezpečia, aby podozrivé alebo obvinené osoby v trestnom konaní, ako aj vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači mali podľa vnútroštátneho práva účinné opravné prostriedky v prípadoch porušenia práv vyplývajúcich z tejto smernice.

2. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne normy a systémy vzťahujúce sa na prípustnosť dôkazov, členské štáty zabezpečia, aby sa v trestnom konaní pri posudzovaní vyjadrení podozrivých alebo obvinených osôb alebo dôkazných prostriedkov získaných v rozpore s ich právom na obhajcu alebo v prípadoch, keď bola v súlade s článkom 3 ods. 6 povolená výnimka z tohto práva, zohľadnilo právo na obhajobu a právo na spravodlivé súdne konanie.

Článok 13

Zraniteľné osoby

Členské štáty zabezpečia, že pri uplatňovaní tejto smernice sa zohľadnia osobitné potreby zraniteľných podozrivých a zraniteľných obvinených osôb.

Článok 14

Doložka zákazu zníženia úrovne ochrany

Žiadne ustanovenie tejto smernice sa nesmie vykladať ako obmedzovanie alebo odchýlka od akýchkoľvek práv a procesných záruk, ktoré sú zaručené podľa charty, EDLP alebo iných relevantných ustanovení medzinárodného práva alebo práva ktoréhokoľvek z členských štátov, ktorý poskytuje vyššiu úroveň ochrany.

Článok 15

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 27. novembra 2016. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 16

Správa

Komisia predloží do 28. novembra 2019 Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou vrátane hodnotenia uplatňovania článku 3 ods. 6 v spojení s článkom 8 ods. 1 a 2 a podľa potreby k nej priloží legislatívne návrhy.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 18

Adresáti

Táto smernica je určená členskými štátmi v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 22. októbra 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
V. LEŠKEVIČIUS

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2013/50/EÚ

z 22. októbra 2013,

ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a smernica Komisie 2007/14/ES, ktorou sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie určitých ustanovení smernice 2004/109/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 50 a článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

(1) Na základe článku 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽⁴⁾ mala Komisia predložiť Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní uvedenej smernice vrátane vhodnosti ukončenia výnimky pre existujúce dlhové cenné papiere po uplynutí 10-ročného obdobia podľa článku 30 ods. 4 uvedenej smernice a o možnom vplyve fungovania uvedenej smernice na európske finančné trhy.

(2) Dňa 27. mája 2010 Komisia prijala správu o fungovaní smernice 2004/109/ES, v ktorej sú stanovené oblasti, v ktorých je možné režim vytvorený na základe uvedenej smernice vylepšiť. V tejto správe sa zdôrazňuje potreba zabezpečiť zjednodušenie určitých povinností emitentov s cieľom zvýšiť atraktivnosť regulovaných trhov pre

malých a stredných emitentov získavajúcich kapitál v rámci Únie. Okrem toho je potrebné zvýšiť efektívnosť existujúceho režimu transparentnosti, najmä čo sa týka zverejňovania vlastníctva podnikov.

(3) Komisia okrem toho vo svojom oznámení z 13. apríla 2011 s názvom Akt o jednotnom trhu, Dvanásť hybných síl podnecovania rastu a posilňovania dôvery, Spoločne za nový rast určila potrebu preskúmať smernicu 2004/109/ES, aby boli záväzky vzťahujúce sa na kótované malé a stredné podniky proporcionálnejšie a aby sa pritom zaručila rovnaká úroveň ochrany investorov.

(4) Podľa správy a oznámenia Komisie by sa mala pre malých a stredných emitentov znížiť administratívna záťaž súvisiaca s povinnosťami spojenými s prijatím na obchodovanie na regulovanom trhu s cieľom zlepšiť pre nich dostupnosť kapitálu. Povinnosti zverejňovať predbežné správy o hospodárení alebo štvrtročné finančné správy predstavuje pre mnohých malých a stredných emitentov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovaných trhoch, značnú záťaž, pričom to nie je nevyhnutné pre ochranu investorov. Uvedené povinnosti zároveň podporujú krátkodobé výkony a odrádzajú od dlhodobých investícií. Na podporu udržateľnej tvorby hodnôt a dlhodobo orientovanej investičnej stratégie je dôležité znížiť krátkodobé tlaky na emitentov a motivovať investorov, aby prijali dlhodobé vízie. Požiadavka na zverejňovanie predbežných správ o hospodárení by sa preto mala zrušiť.

(5) Členským štátom by sa nemalo umožniť stanoviť vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch požiadavku na zverejňovanie pravidelných finančných informácií častejšie než ročných finančných správ a polročných finančných správ. Členské štáty by však nemali napriek tomu od emitentov požadovať, aby zverejňovali dodatočné pravidelné finančné informácie, ak takáto požiadavka nepredstavuje značnú finančnú záťaž a ak sú požadované dodatočné informácie primerané faktorom, ktoré prispievajú k investičným rozhodnutiam. Touto smernicou nie sú dotknuté žiadne dodatočné informácie, ktoré sa požadujú na základe odvetvových právnych

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 93, 30.3.2012, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 143, 22.5.2012, s. 78.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. júna 2013 (zatiaľ neuvyhladená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 17. októbra 2013.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38.

predpisov Únie, ktoré v niektorých členských štátoch požadujú, aby finančné inštitúcie zverejňovali dodatočné pravidelné finančné informácie. Okrem toho regulovaný trh môže požadovať od emitentov, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na ňom, aby zverejňovali dodatočné pravidelné finančné informácie vo všetkých alebo v niektorých segmentoch tohto trhu.

- (6) S cieľom poskytnúť dodatočnú flexibilitu a znížiť tak administratívnu záťaž by sa mala lehota na zverejnenie polročných finančných správ predĺžiť na tri mesiace od skončenia obdobia podávania správ. Keďže obdobie, počas ktorého môžu emitenti zverejniť svoje polročné finančné správy, sa predlžuje, očakáva sa, že správy malých a stredných emitentov získajú viac pozornosti zo strany účastníkov trhu, čím sa títo emitenti stanú viditeľnejšími.
- (7) S cieľom zabezpečiť lepšiu transparentnosť platieb vládam, emitenti, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu a ktorí vykonávajú činnosti v oblasti ťažobného priemyslu alebo v odvetví ťažby dreva v pralesoch, by mali každoročne v rámci samostatnej správy zverejňovať platby vládam v krajinách, v ktorých pôsobia. V tejto správe by sa mali uvádzať typy platieb porovnateľné s tými, ktoré sa zverejňujú na základe iniciatívy pre transparentnosť v ťažobnom priemysle (EITI). Zverejňovanie platieb vládam by malo občianskej spoločnosti a investorom poskytovať informácie, na základe ktorých môžu byť vlády krajín bohatých na zdroje brané na zodpovednosť v súvislosti s príjmami pochádzajúcimi z využívania prírodných zdrojov. Táto iniciatíva je tiež doplnkom k akčnému plánu Európskej únie pre vynútiteľnosť práva, správu a obchod v lesnom hospodárstve (EÚ FLEGT) a ustanoveniam nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 995/2010 z 20. októbra 2010, ktorým sa ustanovujú povinnosti hospodárskych subjektov uvádzajúcich na trh drevo a výrobky z dreva⁽¹⁾, ktoré vyžadujú od obchodníkov s výrobkami z dreva, aby konali s náležitou starostlivosťou s cieľom zabrániť vstupu nelegálneho dreva na trh Únie. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby členovia zodpovedných orgánov podniku, konajúci v rámci právomocí, ktoré im priznáva vnútroštátne právo, boli zodpovední za zabezpečenie toho, aby sa s vynaložením ich najlepších znalostí a schopností pripravila správa o platiach vládam v súlade s požiadavkami tejto smernice. Podrobné požiadavky sú vymedzené v kapitole 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných zvierkach, konsolidovaných účtovných zvierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/379/EHS⁽²⁾.
- (8) Členské štáty by na účely transparentnosti a ochrany investorov mali vyžadovať, aby sa v súlade s kapitolou 10 smernice 2013/34/EÚ uplatňovali na podávanie správ o platiach vládam tieto zásady: významnosť (v správe sa nemusí uvádzať žiadna platba vykonaná ako jednotlivá platba alebo séria súvisiacich platieb, ak je v rámci účtovného roka nižšia než 100 000 EUR); podávanie správ podľa jednotlivých vlád a projektov (správy o platiach vládam by sa mali podávať podľa jednotlivých vlád a projektov); univerzálnosť (nemali by sa poskytovať žiadne výnimky, napríklad pre emitentov aktívnych v určitých krajinách, ktoré majú rušivý vplyv a umožňujú emitentom využívať voľnejšie požiadavky na transparentnosť); komplexnosť (vykazovať by sa mali všetky relevantné platby vládam, a to v súlade s kapitolou 10 smernice 2013/34/EÚ a príslušnými odôvodneniami).
- (9) Finančná inovácia viedla k vytvoreniu nových typov finančných nástrojov, ktoré pre investorov znamenajú ekonomické expozície voči spoločnostiam, zverejňovanie ktorých sa v smernici 2004/109/ES nestanovuje. Uvedené nástroje by sa mohli použiť na tajné nadobudnutie akcií v spoločnostiach, čo by mohlo viesť k zneužívaniu trhu a poskytovaniu nepravdivých a zavádzajúcich informácií o ekonomickom vlastníctve verejne kótovaných spoločností. Aby sa zabezpečila úplná informovanosť emitentov a investorov o štruktúre vlastníctva spoločností, vymedzenie finančných nástrojov v uvedenej smernici by malo zahŕňať všetky nástroje s podobným ekonomickým účinkom na držbu akcií a na oprávnenie nadobudnúť akcie.
- (10) Finančné nástroje s podobným ekonomickým účinkom na držbu akcií a oprávnenie na nadobudnutie akcií, ktoré umožňujú vyrovnanie v hotovosti, by sa mali vypočítavať na základe „delta úpravy“, vynásobením menovitej hodnoty podkladových akcií ukazovateľom delta daného nástroja. Ukazovateľ delta udáva, o koľko by sa zmenila teoretická hodnota finančného nástroja v prípade zmeny ceny podkladového nástroja a poskytuje presný obraz o expozícii držiteľa voči podkladovému nástroju. Tento prístup sa uplatňuje s cieľom zabezpečiť čo najpresnejšiu dostupnosť informácií o celkových hlasovacích právach investorovi.
- (11) Okrem toho by sa s cieľom zaručiť primeranú transparentnosť významných podielov v prípadoch, keď držiteľ finančných nástrojov uplatňuje svoje oprávnenie na nadobudnutie akcií a celkové podiely hlasovacích práv spojených s podkladovými akciami prevyšujú prahové hodnoty pre oznamovanie bez toho, aby ovplyvňovali celkový percentuálny podiel predtým oznámených podielov, malo požadovať nové oznámenie zverejňujúce zmenu povahy príslušných podielov.

(1) Ú. v. EÚ L 295, 12.11.2010, s. 23.

(2) Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19.

- (12) Harmonizovaným režimom oznamovania významných podielov hlasovacích práv, predovšetkým čo sa týka zoskupenia podielov akcií s podielmi finančných nástrojov, by sa mala zlepšiť právna istota, zvýšiť transparentnosť a znížiť administratívna záťaž pre cezhraničných investorov. Členské štáty by teda nemali mať umožnené prijímať prísnejšie pravidlá, než sú pravidlá stanovené v smernici 2004/109/ES, pokiaľ ide o výpočet oznamovaných prahových hodnôt, zoskupovanie podielov hlasovacích práv, ktoré sú spojené s akciami, s podielmi hlasovacích práv týkajúcich sa finančných nástrojov a výnimiek z požiadaviek na oznamovanie. So zreteľom na existujúce rozdiely v koncentrácii vlastníctva v rámci Únie a rozdiely v práve obchodných spoločností v rámci Únie, ktoré vedú k tomu, že v prípade niektorých emitentov sa celkový počet akcií líši od celkového počtu hlasovacích práv, by však členské štáty mali mať aj naďalej možnosť stanoviť nižšie aj dodatočné prahové hodnoty pre oznamovanie podielov hlasovacích práv a požadovať rovnocenné oznamovanie v súvislosti s prahovými hodnotami založenými na kapitálových podieloch. Okrem toho by členské štáty mali taktiež mať aj naďalej možnosť stanoviť prísnejšie povinnosti, než sú povinnosti ustanovené v smernici 2004/109/ES, pokiaľ ide o obsah (ako napríklad zverejňovanie zámerov akcionárov), postup a načasovanie oznámenia, a mali by mať aj naďalej možnosť získať dodatočné informácie týkajúce sa významných podielov, ktoré sa neustanovujú v smernici 2004/109/ES. Členské štáty by najmä mali mať naďalej možnosť uplatňovať zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia prijaté v súvislosti s ponukami na prevzatie, zlúčeniami a splnutiami a inými transakciami, ktoré ovplyvňujú vlastníctvo alebo ovládanie spoločností, kontrolovanými orgánmi, ktoré určili členské štáty podľa článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie⁽¹⁾, ktorou sa ukladajú prísnejšie požiadavky na zverejňovanie, než sú požiadavky v smernici 2004/109/ES.
- (13) Technickými predpismi by sa mala zaručiť jednotná harmonizácia režimu oznamovania významných podielov a primeraná úroveň transparentnosti. Bolo by efektívne a vhodné poveriť Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) (ďalej len „ESMA“ – European Securities and Markets Authority), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010⁽²⁾, aby vypracoval a Komisii predložil návrh regulačných technických predpisov nezahŕňajúcich možnosť politických rozhodnutí. Komisia by mala prijať regulačné technické predpisy vypracované orgánom ESMA s cieľom stanoviť podmienky uplatnenia existujúcich výnimiek z povinnosti oznamovať významné podiely hlasovacích práv. Orgán ESMA by mal s použitím svojich odborných znalostí stanoviť hlavne prípady výnimiek, pričom by zohľadnil ich možné zneužitie na obídenie požiadaviek na oznamovanie.
- (14) S cieľom zohľadniť technický rozvoj by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) na účely stanovenia obsahu oznámenia o významných podieloch finančných nástrojov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracovaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (15) Na zjednodušenie cezhraničného investovania by investori mali mať možnosť jednoduchého prístupu k regulovaným informáciám o všetkých kótovaných spoločnostiach v Únii. Súčasná sieť úradne určených vnútroštátnych mechanizmov na centrálné archivovanie regulovaných informácií však nezabezpečuje jednoduché vyhľadávanie takýchto informácií v rámci Únie. S cieľom zaistiť cezhraničný prístup k informáciám a zohľadniť technický rozvoj na finančných trhoch a v oblasti komunikačných technológií by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom stanoviť minimálne normy pre šírenie regulovaných informácií, prístup k regulovaným informáciám na úrovni Únie a mechanizmy na centrálné archivovanie regulovaných informácií. Komisia by mala s pomocou orgánu ESMA byť zároveň oprávnená prijať opatrenia na zlepšenie fungovania siete úradne určených vnútroštátnych mechanizmov archivovania a vypracovanie technických kritérií pre prístup k regulovaným informáciám na úrovni Únie, najmä čo sa týka fungovania centrálného miesta prístupu pre vyhľadávanie regulovaných informácií na úrovni Únie. Orgán ESMA by mal vyvinúť a prevádzkovať webový portál slúžiaci ako európske elektronické miesto prístupu (ďalej len „miesto prístupu“).
- (16) S cieľom zlepšiť dodržiavanie požiadaviek uvedených v smernici 2004/109/ES v zmysle oznámenia Komisie z 9. decembra 2010 s názvom Posilňovanie sankčných režimov v odvetví finančných služieb by sa právomoci týkajúce sa ukladania sankcií mali posilniť a mali by spĺňať určité základné požiadavky v súvislosti s adresátmi, kritériami, ktoré sa majú zohľadniť pri uplatňovaní správnych sankcií alebo opatrení, hlavnými právomocami na ukladanie sankcií a výškou správnych peňažných sankcií. Uvedené právomoci na ukladanie sankcií by mali byť k dispozícii aspoň v prípade porušenia hlavných ustanovení smernice 2004/109/ES. Členské štáty by mali mať možnosť ich vykonať aj za iných okolností. Členské štáty by najmä mali zabezpečiť, aby správne sankcie a opatrenia, ktoré možno uplatniť, zahŕňali možnosť uložiť peňažné sankcie, ktoré budú dostatočne vysoké na to, aby boli odrádzajúce. V prípade porušenia zo strany

(1) Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12.

(2) Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84.

právnických osôb by členské štáty mali mať možnosť ustanoviť uplatňovanie sankcií voči členom správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov dotknutej právnickej osoby alebo voči iným jednotlivcom, ktorých možno za uvedené porušenia brať na zodpovednosť za podmienok ustanovených vo vnútroštátnych právnych predpisoch. Členské štáty by mali ustanoviť aj pozastavenie alebo možnosť pozastavenia uplatňovania hlasovacích práv držiteľov akcií a finančných nástrojov, ktorí nedodržiavajú požiadavky na oznamovanie. Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť, aby sa pozastavenie uplatňovania hlasovacích práv uplatňovalo len na najzávažnejšie porušenia. V smernici 2004/109/ES by sa malo odkazovať na správne sankcie aj opatrenia, aby sa pokryli všetky prípady nedodržiavania, bez ohľadu na ich zaradenie medzi sankcie alebo opatrenia podľa vnútroštátnych právnych predpisov, a nemali by ňou byť dotknuté žiadne ustanovenia právnych predpisov členských štátov týkajúce sa trestných sankcií.

Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť dodatočné sankcie alebo opatrenia a vyššie úrovne správnych peňažných sankcií, než sú úrovne ustanovené v smernici 2004/109/ES, pričom sa zohľadní potreba dostatočne odrádzajúcich sankcií, aby sa podporovali čisté a transparentné trhy. Ustanovenia týkajúce sa sankcií a ustanovenia týkajúce sa zverejňovania správnych sankcií nepredstavujú precedens pre iné právne predpisy Únie, najmä v prípade závažnejších regulačných porušení.

- (17) S cieľom zabezpečiť, aby mali rozhodnutia, ktorými sa ukladajú správne opatrenia alebo sankcie, odrádzajúci účinok na širokú verejnosť, by sa tieto rozhodnutia mali bežne zverejňovať. Zverejňovanie rozhodnutí je zároveň dôležitým nástrojom na informovanie účastníkov trhu o tom, aké správanie sa považuje za porušenie smernice 2004/109/ES, ako aj na podporu šírenia dobrého správania medzi účastníkmi trhu. Ak by však zverejnenie rozhodnutia vážne ohrozilo stabilitu finančného systému alebo prebiehajúce úradné vyšetrenie alebo by spôsobilo za predpokladu, že sa to dá určiť, neprimeranú a závažnú škodu zúčastneným inštitúciám alebo jednotlivcom, alebo ak by sa v prípade uloženia sankcie fyzickej osobe ukázalo zverejnenie osobných údajov ako neprimerané na základe povinného predchádzajúceho posúdenia primeranosti takéhoto zverejnenia, príslušný orgán by mal mať možnosť rozhodnúť o odložení takéhoto zverejnenia alebo o zverejnení informácií na anonymnom základe.
- (18) S cieľom objasniť zaobchádzanie s nekótovanými cennými papiermi zastúpenými depozitnými certifikátmi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu a s cieľom vyhnúť sa nedostatkom v rámci transparentnosti by sa malo vymedzenie „emitenta“ ďalej spresniť tak, aby zahŕňalo aj emitentov nekótovaných cenných papierov zastúpených depozitnými certifikátmi prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu. Je takisto vhodné zmeniť vymedzenie emitenta so zreteľom na skutočnosť, že v niektorých členských štátoch môžu byť emitenti cenných papierov prijatými na obchodovanie na regulovanom trhu fyzickými osobami.
- (19) V prípade emitenta z tretej krajiny, ktorý emitoval dlhové cenné papiere s jednotkovou menovitou hodnotou menšou ako 1 000 EUR alebo akcie, je v súlade so smernicou 2004/109/ES domovským členským štátom emitenta členský štát uvedený v článku 2 ods. 1 písm. m) bode iii) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾. S cieľom objasniť a zjednodušiť určenie domovského členského štátu takéhoto emitenta z tretej krajiny by sa vymedzenie uvedeného pojmu malo zmeniť, aby sa ustanovilo, že domovským členským štátom má byť členský štát, ktorý si emitent zvolil spomedzi členských štátov, v ktorých sú jeho cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu.
- (20) Všetci emitenti, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v rámci Únie, by mali podliehať dohľadu príslušného orgánu členského štátu, aby sa zabezpečilo, že si budú plniť svoje povinnosti. Emitenti, ktorí si na základe smernice 2004/109/ES musia zvoliť svoj domovský členský štát, ale tak ešte neurobili, sa môžu vyhnúť dohľadu akéhokoľvek príslušného orgánu v rámci Únie. Smernica 2004/109/ES by sa mala preto zmeniť tak, aby sa určil domovský členský štát v prípade emitentov, ktorí do troch mesiacov neoznámili príslušným orgánom svoj výber domovského členského štátu. V takom prípade by domovským členským štátom mal byť členský štát, v ktorom sú cenné papiere emitenta prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu. Ak sú cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu vo viac ako jednom členskom štáte, všetky tieto členské štáty budú domovskými členskými štátmi až dovtedy, kým si emitent nezvolí a nezverejní jediný domovský členský štát. To by sa malo stať stimulom pre takýchto emitentov, aby si zvolili domovský členský štát a oznámili tento svoj výber relevantným príslušným orgánom, pričom medzitým by príslušné orgány už viac neboli bez potrebných právomocí zasiahnuť, kým emitent oznámi svoj výber domovského členského štátu.
- (21) Na základe smernice 2004/109/ES je v prípade emitenta dlhových cenných papierov, ktorých jednotková menovitá hodnota je 1 000 EUR alebo viac, emitentov výber domovského členského štátu platný tri roky. Ak však emitentove cenné papiere už nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v domovskom členskom štáte emitenta a sú naďalej prijaté na obchodovanie v jednom alebo viacerých hostiteľských členských štátoch, takýto emitent nemá žiadny vzťah s jeho pôvodne zvoleným domovským členským štátom, ak tento nie je členským štátom, v ktorom má sídlo. Takýto emitent by mal mať možnosť za svoj nový domovský členský štát zvoliť jeden zo svojich hostiteľských členských štátov alebo členský

(1) Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 64.

štát, v ktorom má svoje sídlo, a to už pred uplynutím trojročného obdobia. Rovnaká možnosť zvolenia si nového domovského členského štátu by sa mala uplatniť aj na emitenta z tretej krajiny, ktorý emitoval dlhové cenné papiere s jednotkovou menovitou hodnotou menšou ako 1 000 EUR alebo akcie, ktorého cenné papiere už nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v jeho domovskom členskom štáte, ale zostávajú prijaté na obchodovanie v jednom alebo viacerých hostiteľských členských štátoch.

(22) Medzi smernicami 2004/109/ES a 2003/71/ES by mala existovať jednotnosť, pokiaľ ide o vymedzenie domovského členského štátu. V tejto súvislosti by sa s cieľom zabezpečiť vykonávanie dohľadu najdôležitejším členským štátom mala zmeniť smernica 2003/71/ES, aby poskytla väčšiu flexibilitu v situáciách, keď cenné papiere emitenta so sídlom v tretej krajine už nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v jeho domovskom členskom štáte, ale namiesto toho sú prijaté na obchodovanie v jednom alebo viacerých iných členských štátoch.

(23) Smernica Komisie 2007/14/ES⁽¹⁾ obsahuje predovšetkým pravidlá týkajúce sa oznamovania výberu domovského členského štátu emitentom. Tieto pravidlá by sa mali začleniť do smernice 2004/109/ES. Aby sa zaistilo, že príslušné orgány hostiteľského(-ých) členského(-ých) štátu(-ov) a členského štátu, v ktorom má emitent svoje sídlo, ak takýto členský štát nie je domovským ani hostiteľským členským štátom, sú informované o výbere domovského členského štátu emitentom, všetci emitenti by mali mať povinnosť oznámiť výber svojho domovského členského štátu príslušnému orgánu svojho domovského členského štátu, príslušným orgánom všetkých hostiteľských členských štátov a príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom majú sídlo, ak je odlišný od ich domovského členského štátu. Pravidlá týkajúce sa oznamovania výberu domovského členského štátu by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(24) V súvislosti s požiadavkou podľa smernice 2004/109/ES týkajúcou sa zverejňovania nových úverových emisií sa vyskytlo mnoho problémov s vykonávaním v praxi a jej uplatňovanie sa považuje za zložité. Uvedená požiadavka sa okrem toho čiastočne prekrýva s požiadavkami stanovenými v smernici 2003/71/ES a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára

2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu)⁽²⁾ a neposkytuje trhu veľa ďalších informácií. Z tohto dôvodu a s cieľom znížiť zbytočnú administratívnu záťaž emitentov by sa uvedená požiadavka mala zrušiť.

(25) Požiadavka oznamovať príslušným orgánom domovského členského štátu každú zmenu zakladajúcich dokumentov alebo stanov emitenta sa prekrýva s podobnou požiadavkou podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu⁽³⁾ a môže viesť k zmätku v súvislosti s úlohou príslušného orgánu. Z tohto dôvodu a s cieľom znížiť zbytočnú administratívnu záťaž emitentov by sa uvedená požiadavka mala zrušiť.

(26) Harmonizovaný elektronický formát vykazovania by bol veľmi prínosný pre emitentov, investorov a príslušné orgány, keďže by zjednodušil vykazovanie a uľahčil prístupnosť, analýzu a porovnateľnosť ročných finančných správ. Vypracovanie ročných finančných správ v jednotnom elektronickom formáte vykazovania by preto malo byť povinné od 1. januára 2020 za predpokladu, že orgán ESMA vykoná analýzu nákladov a prínosov. Orgán ESMA by mal vypracovať návrh regulačných technických predpisov, ktoré by mala prijať Komisia, s cieľom spresniť elektronický formát vykazovania, pričom by mal náležite zohľadniť súčasné a budúce technologické možnosti, ako je rozšíriteľný jazyk pre podnikové výkazníctvo (eXtensible Business Reporting Language – XBRL). Orgán ESMA by mal pri vypracúvaní návrhu regulačných technických predpisov viesť otvorené verejné konzultácie za účasti všetkých zainteresovaných strán, mal by vykonať dôsledné posúdenie potenciálneho vplyvu využitia rôznych technologických možností a mal by vykonať náležité testy v členských štátoch, o ktorých by mal podať správu Komisii pri predložení návrhu regulačných technických predpisov. Pri vypracúvaní návrhu regulačných technických predpisov týkajúcich sa formátov, ktoré by mali používať banky, finanční sprostredkovatelia a poisťovne, by mal orgán ESMA pravidelne a úzko spolupracovať s Európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre bankovníctvo) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010⁽⁴⁾ a Európskym orgánom dohľadu (Európskym orgánom pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie) zriadeným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010⁽⁵⁾, aby sa zohľadnili špecifické znaky týchto sektorov, zabezpečila konzistencia v práci medzi jednotlivými sektormi a dosiahli spoločné pozície. Európsky parlament a Rada by podľa článku 13 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010 mali mať možnosť vzniesť námietky voči regulačným technickým predpisom, pričom v takom prípade by tieto predpisy nemali nadobudnúť účinnosť.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 69, 9.3.2007, s. 27.

- (27) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾ sa plne uplatňujú na spracovanie osobných údajov na účely tejto smernice.
- (28) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie, ako sú zakotvené v zmluve, a táto smernica sa musí vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (29) Keďže cieľ tejto smernice, a to harmonizácia požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu alebo dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (30) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽³⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozíčných opatreniach priložia jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (31) Smernice 2004/109/ES, 2003/71/ES a 2007/14/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2004/109/ES

Smernica 2004/109/ES sa týmto mení takto:

1. Článok 2 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) písmeno d) sa nahrádza takto:

„d) ‚emitentom‘ rozumie fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa riadi súkromným alebo verejným

právom, vrátane štátu, ktorej cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu.

V prípade vkladných potvrdení prijatých na obchodovanie na regulovanom trhu emitent znamená emitenta zastúpených cenných papierov bez ohľadu na to, či sú tieto cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu;“

ii) písmeno i) sa mení takto:

i) v bode i) sa druhá zarážka nahrádza takto:

„— ak bol emitent založený v tretej krajine, členský štát zvolený emitentom spomedzi členských štátov, v ktorých sú jeho cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu. Výber domovského členského štátu zostáva platný, ak si emitent nezvolil nový domovský členský štát podľa bodu iii) a nezverejnil svoj výber v súlade s druhým odsekom tohto písmena i);“

ii) bod ii) sa nahrádza takto:

„ii) v prípade akéhokoľvek emitenta, na ktorého sa nevzťahuje bod i), členský štát, ktorý si emitent zvolí spomedzi členského štátu, v ktorom má tento emitent sídlo, ak je to uplatniteľné, a tých členských štátov, v ktorých sú jeho cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu. Emitent si môže ako svoj domovský členský štát zvoliť iba jeden členský štát. Jeho voľba je platná po dobu najmenej troch rokov s výnimkou prípadu, keď jeho cenné papiere už nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii alebo keď sa na emitenta začnú vzťahovať body i) alebo iii) počas uvedeného trojročného obdobia;“

iii) dopĺňa sa tento bod:

„iii) v prípade emitenta, ktorého cenné papiere už nie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v jeho domovskom členskom štáte, ako je vymedzený v bode i) druhej zarážke alebo v bode ii), ale namiesto toho sú prijaté na obchodovanie v jednom alebo viacerých iných členských štátoch, takýto nový domovský členský štát, ktorý si emitent môže zvoliť spomedzi členských štátov, v ktorých sú jeho cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a prípadne členského štátu, v ktorom má emitent sídlo.“;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

iv) dopĺňajú sa tieto odseky:

„Emitent zverejní svoj domovský členský štát uvedený v bodoch i), ii) alebo iii) v súlade s článkami 20 a 21. Okrem toho emitent oznámi svoj domovský členský štát príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom má svoje sídlo, ak je to uplatniteľné, príslušnému orgánu domovského členského štátu a príslušným orgánom všetkých hostiteľských členských štátov.“

Ak emitent do troch mesiacov odo dňa, keď jeho cenné papiere boli prvýkrát prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, nezverejní svoj domovský členský štát, ako je vymedzený v bode i) druhej zarážke alebo v bode ii), domovským členským štátom je členský štát, v ktorom sú cenné papiere emitenta prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu. Ak sú cenné papiere emitenta prijaté na obchodovanie na regulovaných trhoch, ktoré sa nachádzajú alebo fungujú v rámci viac ako jedného členského štátu, tieto členské štáty sú domovskými členskými štátmi emitenta, až kým si emitent následne nezvolí jediný domovský členský štát a nezverejní ho.

Emitentovi, ktorého cenné papiere sú už prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu a ktorého voľba domovského členského štátu podľa druhej zarážky bodu i) alebo podľa bodu ii) nebola zverejnená pred 27. novembrom 2015, začne trojmesačné obdobie plynúť od 27. novembra 2015.

Emitent, ktorý si zvolil domovský členský štát podľa druhej zarážky bodu i) alebo podľa bodov ii) alebo iii) a uvedenú voľbu oznámil príslušným orgánom domovského členského štátu pred 27. novembrom 2015, sa oslobodzuje od požiadavky na základe druhého odseku tohto písmena i) s výnimkou prípadu, keď si takýto emitent zvolí iný domovský členský štát po 27. novembrom 2015;“

iii) dopĺňa sa toto písmeno:

„q) ‚formálnou dohodou‘ rozumie dohoda záväzná podľa rozhodného práva.“

b) Vkladá sa tento odsek:

„2a. Akýkoľvek odkaz na právnické osoby v tejto smernici sa rozumie ako zahŕňajúci registrované podnikateľské združenia bez právnej subjektivity a trusty.“

2. Článok 3 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Domovský členský štát môže emitenta podriaďiť prísnejším požiadavkám než sú požiadavky stanovené v tejto smernici, avšak nesmie požadovať, aby emitenti zverejňovali pravidelné finančné informácie častejšie než ročné finančné správy uvedené v článku 4 a polročné finančné správy uvedené v článku 5.“

b) Vkladá sa tento odsek:

„1a. Odchylné od odseku 1 môže domovský členský štát od emitentov požadovať, aby dodatočné pravidelné finančné informácie zverejňovali častejšie než ročné

finančné správy uvedené v článku 4 a polročné finančné správy uvedené v článku 5, ak sú splnené tieto podmienky:

— dodatočné pravidelné finančné informácie nepredstavujú neprimeranú finančnú záťaž v dotknutom členskom štáte, najmä pre dotknutých malých a stredných emitentov a

— obsah požadovaných dodatočných pravidelných finančných informácií je primeraný faktorom, ktoré prispievajú k uskutočneniu investičných rozhodnutí investorov v dotknutom členskom štáte.

Predtým než členské štáty prijmú rozhodnutie požadujúce od emitentov zverejňovanie dodatočných pravidelných finančných informácií, posúdia, či takéto dodatočné požiadavky môžu viesť k nadmernému zameraniu sa na krátkodobé výsledky a výkony emitentov, aj či môžu negatívne vplyvať na možnosť prístupu malých a stredných emitentov na regulované trhy.

Týmto nie je dotknutá možnosť členských štátov požadovať zverejnenie dodatočných pravidelných finančných informácií emitentmi, ktorí sú finančnými inštitúciami.

Domovský členský štát nesmie držiteľa akcií alebo fyzickú osobu či právnickú osobu uvedenú v článku 10 alebo 13 podriaďiť prísnejším požiadavkám než sú požiadavky stanovené v tejto smernici, s výnimkou:

i) stanovenia nižších alebo dodatočných prahových hodnôt pre oznamovanie, než sa ustanovuje v článku 9 ods. 1, a požadovania rovnocenných oznámení v súvislosti s prahovými hodnotami založenými na kapitálových podieloch;

ii) uplatňovania prísnejších požiadaviek, než sa uvádza v článku 12, alebo

iii) uplatňovania zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení prijatých v súvislosti s ponukami na prevzatie, zlúčeniami a splnutiami a inými

transakciami, ktoré ovplyvňujú vlastníctvo alebo ovládanie spoločností, kontrolované orgánmi, ktoré určili členské štáty podľa článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie (*).

(*) Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12.“

3. Článok 4 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Emitent zverejní svoju ročnú finančnú správu najneskôr štyri mesiace po skončení každého finančného roka a zabezpečí, aby bola táto správa verejne prístupná najmenej po dobu 10 rokov.“

b) Dopĺňa sa tento odsek:

„7. S účinnosťou od 1. januára 2020 sa všetky ročné finančné správy vypracúvajú v jednotnom elektronickom formáte vykazovania za predpokladu, že Európsky orgán dohľadu [Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ďalej len „ESMA“) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 (*) vykoná analýzu nákladov a prínosov.

Orgán ESMA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom spresniť elektronický formát vykazovania, pričom náležite zohľadní súčasné a budúce technologické možnosti. Orgán ESMA pred prijatím návrhu regulačných technických predpisov vykoná primerané posúdenie možných elektronických formátov vykazovania a náležité praktické skúšky. Orgán ESMA predloží uvedený návrh regulačných technických predpisov Komisii najneskôr do 31. decembra 2016.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v druhom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

(*) Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84.“

4. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Emitent akcií alebo dlhových cenných papierov zverejňuje polročnú finančnú správu, ktorá sa vzťahuje na prvých šesť mesiacov finančného roka, čo najskôr po skončení

príslušného obdobia, avšak najneskôr tri mesiace po jeho skončení. Emitent zabezpečí, aby bola polročná finančná správa verejne dostupná najmenej po dobu 10 rokov.“

5. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

Správa o platbách vládám

Členské štáty požadujú od emitentov pôsobiacich v ťažobnom priemysle alebo v oblasti ťažobníctva pralesov, ako je vymedzené v článku 41 bodoch 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/379/EHS (*), aby v zmysle kapitoly 10 uvedenej smernice vypracovali každý rok správu o platbách vládám. Správa sa zverejňuje najneskôr šesť mesiacov po skončení každého finančného roka a je verejne dostupná po dobu najmenej desiatich rokov. Platby vládám sa vykazujú na konsolidovanej úrovni.

(*) Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19.“

6. Článok 8 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Články 4 a 5 sa neuplatňujú na týchto emitentov:

a) štát, regionálny alebo miestny orgán štátu, subjekt medzinárodného verejného práva, ktorého členom je najmenej jeden členský štát, Európska centrálna banka (ECB), Európsky nástroj finančnej stability (ENFS) zriadený rámcovou zmluvou o ENFS a akýkoľvek iný mechanizmus zriadený s cieľom zachovať finančnú stabilitu európskej menovej únie poskytovaním dočasnej finančnej pomoci členskými štátmi, ktorých menou je euro, a centrálna banka členských štátov bez ohľadu na to, či emitujú akcie alebo iné cenné papiere,

b) emitent výhradne dlhových cenných papierov prijatých na obchodovanie na regulovanom trhu, ktorých jednotková menovitá hodnota je najmenej 100 000 EUR, alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene ako je euro sa ich jednotková menovitá hodnota ku dňu emisie rovná najmenej 100 000 EUR.“

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Odchylne od odseku 1 písm. b) tohto článku sa články 4 a 5 nevzťahujú na emitentov výhradne dlhových cenných papierov, ktorých jednotková menovitá hodnota je najmenej 50 000 EUR, alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v mene inej než euro, ktorých jednotková menovitá hodnota je ku dňu emisie rovná najmenej 50 000 EUR a ktoré už boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v Únii pred 31. decembrom 2010 a to až dovtedy, kým takéto dlhové cenné papiere nie sú vyrovnané.“

s cieľom stanoviť metódu výpočtu prahovej hodnoty 5 % uvedenej v odsekoch 5 a 6, a to aj v prípade skupín spoločností.

Orgán ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 27. novembra 2014.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

7. Článok 9 sa mení takto:

(*) Ú. v. EÚ L 336, 23.12.2003, s. 33.“

a) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Tento článok sa nevzťahuje na hlasovacie práva úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti držané v obchodnej knihe podľa článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/49/ES zo 14. júna 2006 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií (*) za predpokladu, že:

a) hlasovacie práva držané v obchodnej knihe nepresahujú 5 % a

b) hlasovacie práva spojené s akciami držané v obchodnej knihe sa nevykonávajú ani inak nepoužívajú na zasahovanie do riadenia emitenta.

(*) Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 201.“

b) Vkladajú sa tieto odseky:

„6a. Tento článok sa nevzťahuje na hlasovacie práva spojené s akciami nadobudnutými na stabilizačné účely v súlade s nariadením Komisie (ES) č. 2273/2003 z 22. decembra 2003, ktorou sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokiaľ ide o výnimky pre programy spätného výkupu a stabilizácie finančných nástrojov (*), za predpokladu, že hlasovacie práva spojené s uvedenými akciami sa nevykonávajú ani inak nepoužívajú na zasahovanie do riadenia emitenta.

6b. Orgán ESMA vypracuje s prihliadnutím na článok 12 ods. 4 a 5 návrh regulačných technických predpisov

8. V článku 12 ods. 2 sa úvodná časť nahrádza takto:

„Oznámenie emitentovi sa vykoná čo najskôr, ale nie neskôr ako za štyri obchodné dni po dátume, keď akcionár alebo fyzická či právnická osoba uvedená v článku 10:“.

9. Článok 13 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Požiadavky na oznamovanie stanovené v článku 9 sa uplatňujú aj na fyzickú či právnickú osobu, ktorá priamo či nepriamo drží:

a) finančné nástroje, ktoré ku dňu splatnosti dávajú držiteľovi v rámci formálnej zmluvy buď nepodmienené právo nadobudnúť, alebo právo rozhodnúť sa, či nadobudnúť už vydané akcie, s ktorými sú spojené hlasovacie práva, takého emitenta, ktorého akcie sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu;

b) finančné nástroje, ktoré nie sú uvedené v písmene a), ale pre ktoré referenciu predstavujú akcie uvedené v písmene a), a s podobným ekonomickým účinkom, ako v prípade finančných nástrojov uvedených v uvedenom písmene bez ohľadu na to, či zakladajú právo na fyzické vyrovnanie.

Požadované oznámenie zahŕňa členenie podľa druhu finančných nástrojov v držbe v súlade s písmenom a) prvého pododseku a finančných nástrojov v držbe v súlade s písmenom b) uvedeného pododseku, pričom sa rozlišuje medzi finančnými nástrojmi, ktoré zakladajú právo na fyzické vyrovnanie, a finančnými nástrojmi, ktoré zakladajú právo na vyrovnanie v hotovosti.“

b) Vkladajú sa tieto odseky:

„1a. Počet hlasovacích práv sa vypočíta so zreteľom na celkovú menovitú hodnotu akcií, ktoré sú podkladom daného finančného nástroja, s výnimkou situácie, keď finančný nástroj umožňuje výlučne vyrovnanie v hotovosti, pričom v takom prípade sa počet hlasovacích práv vypočíta na základe „delta úpravy“, t. j. vynásobením menovitej hodnoty podkladových akcií faktorom delta daného nástroja. Na tento účel držiteľ zoskupuje a označuje všetky finančné nástroje v súvislosti s tým istým podkladovým emitentom. Na výpočet hlasovacích práv sa zohľadnia len dlhé pozície. Dlhé pozície sa vzájomne nezapočítajú s krátkymi pozíciami vzťahujúcimi sa na toho istého podkladového emitenta.

Orgán ESMA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom stanoviť:

a) metódu pre výpočet počtu hlasovacích práv uvedených v prvom pododseku v prípade finančných nástrojov, pre ktoré referenciu predstavuje balík akcií alebo index, a

b) metódy pre stanovenie faktora delta na účely výpočtu hlasovacích práv týkajúcich sa finančných nástrojov, ktoré umožňujú výlučne vyrovnanie v hotovosti, ako sa vyžaduje v prvom pododseku.

Orgán ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 27. novembra 2014.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v druhom pododseku tohto odseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

1b. Na účely odseku 1 sa za finančné nástroje za predpokladu, že spĺňajú ktorúkoľvek z podmienok stanovených v odseku 1 prvom pododseku písm. a) alebo b), považujú tieto nástroje:

a) prevoditeľné cenné papiere;

b) opcie;

c) futurity;

d) swapy;

e) dohody o budúcich úrokových sadzbách;

f) diferenčné zmluvy a

g) iné kontrakty alebo zmluvy s podobnými ekonomickými účinkami, ktoré možno vyrovnať fyzicky alebo v hotovosti.

Orgán ESMA s prihliadnutím na technický rozvoj na finančných trhoch vytvorí a pravidelne aktualizuje orientačný zoznam finančných nástrojov, na ktoré sa vzťahujú požiadavky na oznamovanie podľa odseku 1.“

c) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Komisia je splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 27 ods. 2a, 2b a 2c a za podmienok ustanovených v článkoch 27a a 27b opatrenia s cieľom stanoviť obsah oznámenia, ktoré sa má vykonať, lehotu na oznamovanie a adresáta oznámenia v zmysle odseku 1.“

d) Dopĺňa sa tento odsek:

„4. Výnimky stanovené v článku 9 ods. 4, 5 a 6 a v článku 12 ods. 3, 4 a 5 sa primerane uplatňujú na požiadavky na oznamovanie uvedené v tomto článku.

Orgán ESMA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom stanoviť prípady, v ktorých sa výnimky uvedené v prvom pododseku vzťahujú na finančné nástroje v držbe fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá plní pokyny prijaté od klientov alebo reaguje na požiadavky klientov obchodovať inak, než na vlastný účet, alebo vykonáva zaistenie pozícií vyplývajúcich z týchto obchodov.

Orgán ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 27. novembra 2014.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v druhom pododseku tohto odseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.“

10. Vkladá sa tento článok:

„Článok 13a

Zoskupenie

1. Požiadavky na oznamovanie stanovené v článkoch 9, 10 a 13 sa vzťahujú aj na fyzickú alebo právnickú osobu, ak počet hlasovacích práv v priamej alebo nepriamej držbe danej fyzickej alebo právnickej osoby podľa článkov 9 a 10 zoskupený s počtom hlasovacích práv týkajúcich sa finančných nástrojov v priamej alebo nepriamej držbe podľa článku 13 dosiahne alebo presiahne prahové hodnoty stanovené v článku 9 odsek 1, alebo klesne pod tieto hodnoty.

Oznámenie požadované na základe prvého pododseku tohto odseku musí obsahovať členenie počtu hlasovacích práv spojených s akciami držaných v súlade s článkami 9 a 10 a hlasovacích práv týkajúcich sa finančných nástrojov v zmysle článku 13.

2. Hlasovacie práva týkajúce sa finančných nástrojov, ktoré už boli oznámené v súlade s článkom 13, sa oznámia znova, keď fyzická alebo právnická osoba získala podkladové akcie a ich získanie má za následok, že celkový počet hlasovacích práv spojených s akciami vydanými tým istým emitentom dosiahne alebo presiahne prahové hodnoty stanovené v článku 9 ods. 1.“

11. V článku 16 sa vypúšťa odsek 3.

12. V článku 19 ods. 1 sa vypúšťa druhý pododsek.

13. V článku 21 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia je splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 27 ods. 2a, 2b a 2c a za podmienok ustanovených v článkoch 27a a 27b opatrenia s cieľom stanoviť:

a) minimálne normy pre šírenie regulovaných informácií podľa odseku 1;

b) minimálne normy pre mechanizmy centrálného archivovania podľa odseku 2;

c) pravidiel na zabezpečenie interoperability informačných a komunikačných technológií používaných mechanizmami uvedenými v odseku 2 a prístupu k regulovaným informáciám na úrovni Únie, ako je uvedené v odseku 2.

Komisia môže takisto určiť a aktualizovať zoznam médií určených na šírenie informácií pre verejnosť.“

14. Vkladá sa tento článok:

„Článok 21a

Európske elektronické miesto prístupu

1. Do 1. januára 2018 sa zriadi webový portál slúžiaci ako európske elektronické miesto prístupu (ďalej len ‚miesto prístupu‘). Toto miesto prístupu vytvorí a bude prevádzkovať orgán ESMA.

2. Systém prepojenia úradne určených mechanizmov pozostáva:

— z mechanizmov uvedených v článku 21 ods. 2,

— z portálu slúžiaceho ako európske elektronické miesto prístupu.

3. Členské štáty zabezpečia prístup k svojim mechanizmom centrálného archivovania prostredníctvom miesta prístupu.“

15. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

Prístup k regulovaným informáciám na úrovni Únie

1. Orgán ESMA vypracuje návrh regulačných technických predpisov stanovujúcich technické požiadavky týkajúce sa prístupu k regulovaným informáciám na úrovni Únie s cieľom stanoviť:

a) technické požiadavky týkajúce sa komunikačných technológií používaných mechanizmami uvedenými v článku 21 ods. 2;

b) technické požiadavky na fungovanie centrálného miesta prístupu na vyhľadávanie regulovaných informácií na úrovni Únie;

c) technické požiadavky týkajúce sa používania jedinečných identifikátorov pre jednotlivých emitentov mechanizmami uvedenými v článku 21 ods. 2;

d) jednotný formát pre poskytovanie regulovaných informácií mechanizmami uvedenými v článku 21 ods. 2;

e) jednotnú klasifikáciu regulovaných informácií prostredníctvom mechanizmov uvedených v článku 21 ods. 2 a jednotný zoznam typov regulovaných informácií.

2. Pri vypracúvaní návrhu regulačných technických predpisov orgán ESMA zohľadní technické požiadavky na systém prepojenia obchodných registrov zriadený smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/17/EÚ (*).

Orgán ESMA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 27. novembra 2015.

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1095/2010.

(* Ú. v. EÚ L 156, 16.6.2012, s. 1.“

16. V článku 23 ods. 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Informácie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky ustanovené v tretej krajine, sa podávajú v súlade s článkom 19 a zverejňujú sa v súlade s článkami 20 a 21.“

17. V článku 24 sa vkladajú tieto odseky:

„4a. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, sa príslušným orgánom udedia všetky vyšetrovacie právomoci potrebné na vykonávanie ich funkcií. Uvedené právomoci sa vykonávajú v súlade s vnútroštátnym právom.“

4b. Príslušné orgány vykonávajú v súlade s touto smernicou a vnútroštátnym právom svoje sankčné právomoci ktorýmkoľvek z týchto spôsobov:

— priamo,

— v spolupráci s inými orgánmi,

— v rámci svojej zodpovednosti delegovaním na takéto orgány,

— žiadosťou adresovanou príslušným súdnym orgánom.“

18. V článku 25 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Príslušné orgány pri vykonávaní svojich sankčných a vyšetrovacích právomocí spolupracujú s cieľom zaistiť, aby sankcie alebo opatrenia priniesli želané výsledky, a koordinujú svoje kroky pri riešení cezhraničných prípadov.“

19. Za článok 27b sa vkladá tento nadpis:

„KAPITOLA VIA

SANKCIE A OPATRENIA“.

20. Článok 28 sa nahrádza takto:

„Článok 28

Správne opatrenia a sankcie

1. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci príslušných orgánov v súlade s článkom 24 a právo členských štátov ustanoviť a uložiť trestné sankcie, členské štáty ustanovia pravidlá o správnych opatreniach a sankciách uplatniteľné v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých pri transpozícii tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na to, aby sa zabezpečilo ich vykonávanie. Uvedené správne opatrenia a sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7, členské štáty zaistia, že v prípade porušenia povinností vzťahujúcich sa na právnické osoby môžu byť na členov správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu dotknutej právnickej osoby a na iných jednotlivcov, ktorí sú zodpovední za porušenie podľa vnútroštátneho práva, uplatnené sankcie za podmienok ustanovených vo vnútroštátnom práve.“

21. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 28a

Porušenie predpisov

Článok 28b sa uplatňuje aspoň na tieto porušenia predpisov:

a) eminent v požadovanej lehote nezverejní informácie požadované na základe vnútroštátnych ustanovení prijatých pri transpozícii článkov 4, 5, 6, 14 a 16;

— do výšky dvojnásobku sumy ziskov, ktoré sa dosiahli, alebo strát, ktorým sa zabránilo v dôsledku porušenia, ak ich možno určiť,

b) fyzická alebo právnická osoba v požadovanej lehote neoznámí nadobudnutie alebo zbavenie sa významného podielu v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami prijatými pri transpozícii článkov 9, 10, 12, 13 a 13a.

podľa toho, ktorá suma je vyššia.

Článok 28b

Sankčné právomoci

1. V prípade porušenia predpisov uvedených v článku 28a majú príslušné orgány právomoc uložiť aspoň nasledujúce správne opatrenia a sankcie:

a) verejné vyhlásenie uvádzajúce zodpovednú fyzickú alebo právnickú osobu a povahu porušenia;

b) príkaz, aby zodpovedná fyzická alebo právnická osoba prestala porušovať predpisy a zdržala sa každého opakovania tohto konania;

c) správne peňažné sankcie vo výške:

i) v prípade právnickej osoby:

— do výšky 10 000 000 EUR alebo do 5 % celkového ročného obratu podľa poslednej dostupnej ročnej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom; ak je právnická osoba materskou spoločnosťou alebo dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti, ktorá musí zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku podľa smernice 2013/34/EÚ, relevantným celkovým obratom je celkový ročný obrat alebo zodpovedajúci druh príjmov podľa relevantných smerníc o účtovníctve podľa poslednej dostupnej konsolidovanej ročnej účtovnej závierky schválenej riadiacim orgánom hlavnej materskej spoločnosti, alebo

— do výšky dvojnásobku sumy ziskov, ktoré sa dosiahli, alebo strát, ktorým sa zabránilo v dôsledku porušenia, ak ich možno určiť,

podľa toho, ktorá suma je vyššia;

ii) v prípade fyzickej osoby:

— do výšky 2 000 000 EUR alebo

V členských štátoch, v ktorých euro nie je oficiálnou menou, sa hodnota zodpovedajúca euru v národnej mene vypočíta so zreteľom na oficiálny výmenný kurz platný k dátumu nadobudnutia účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/50/EÚ z 22. októbra 2013, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a smernica Komisie 2007/14/ES, ktorou sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie určitých ustanovení smernice 2004/109/ES (*).

2. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci príslušných orgánov podľa článku 24 a právo členských štátov uložiť trestné sankcie, členské štáty zabezpečia, aby ich zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia poskytovali možnosť pozastaviť vykonávanie hlasovacích práv spojených s akciami v prípade porušenia uvedených v článku 28a písm. b). Členské štáty môžu ustanoviť, že pozastavenie vykonávania hlasovacích práv sa vzťahuje len na najzávažnejšie porušenia.

3. Členské štáty môžu ustanoviť dodatočné sankcie alebo opatrenia, ako aj vyššie správne peňažné sankcie než sú sankcie ustanovené v tejto smernici.

Článok 28c

Vykonávanie sankčných právomocí

1. Členské štáty zaistia, aby príslušné orgány pri určovaní druhu a výšky správnych sankcií alebo opatrení vzali do úvahy všetky relevantné okolnosti, prípadne vrátane týchto:

a) závažnosť a trvanie porušenia;

b) miera zodpovednosti zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;

- c) finančná sila zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby, napríklad podľa celkového obratu zodpovednej právnickej osoby alebo ročného príjmu zodpovednej fyzickej osoby;
- d) význam ziskov, ktoré zodpovedná fyzická alebo právnická osoba dosiahla, alebo strát, ktorým zabránila, pokiaľ je možné ich určiť;
- e) straty tretích strán spôsobené porušením, pokiaľ je možné ich určiť;
- f) úroveň spolupráce zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby s príslušným orgánom;
- g) predchádzajúce porušenia, ktorých sa dopustila zodpovedná fyzická alebo právnická osoba.

2. Spracovanie osobných údajov, ktoré sa zhromažďujú pri vykonávaní právomocí v oblasti dohľadu a vyšetrovania alebo na účely vykonávania týchto právomocí v súlade s touto smernicou, sa uskutočňuje v súlade so smernicou 95/46/ES a prípadne nariadením (ES) č. 45/2001.

(*) Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 13.“

22. Pred článok 29 sa vkladá tento nadpis:

„KAPITOLA VIB

ZVEREJŇOVANIE ROZHODNUTÍ“.

23. Článok 29 sa nahrádza takto:

„Článok 29

Zverejňovanie rozhodnutí

1. Členské štáty ustanovia, aby príslušné orgány bezodkladne zverejnili každé rozhodnutie o sankciách a opatreniach uložených za porušenie tejto smernice vrátane aspoň informácií o druhu a povahe porušenia a totožnosti fyzických alebo právnických osôb, ktoré sú zaň zodpovedné.

Príslušné orgány však môžu zverejnenie rozhodnutia odložiť alebo môžu rozhodnutie zverejniť na anonymnom základe spôsobom, ktorý je v súlade s vnútroštátny právom, v ktorejkoľvek z týchto situácií:

- a) ak sa v prípade uloženia sankcie fyzickej osobe považuje zverejnenie osobných údajov za neprimerané na základe

povinného predchádzajúceho posúdenia primeranosti takéhoto zverejnenia;

- b) ak by zverejnenie vážne ohrozilo stabilitu finančného systému alebo prebiehajúce úradné vyšetrovanie;
- c) ak by zverejnenie spôsobilo, pokiaľ to možno určiť, dotknutým inštitúciám alebo fyzickým osobám neprimeranú a vážnu škodu.

2. Ak sa podá odvolanie proti rozhodnutiu zverejnenému podľa odseku 1, príslušný orgán je buď povinný uviesť informáciu na tento účel v rámci zverejnenia v čase zverejnenia, alebo zverejnenie zmeniť, ak sa odvolanie podá po počiatocnom zverejnení.“

24. V článku 31 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Ak členské štáty prijímajú opatrenia podľa článku 3 ods. 1, článku 8 ods. 2 alebo 3 alebo článku 30, bezodkladne tieto opatrenia oznámia Komisii a ostatným členským štátom.“

Článok 2

Zmeny smernice 2003/71/ES

V článku 2 ods. 1 písm. m) smernice 2003/71/ES sa bod iii) nahrádza takto:

- „iii) pre všetkých emitentov cenných papierov so sídlom v tretej krajine, ktorí nie sú uvedení v bode ii), členský štát, v ktorom sa zamýšľa uskutočniť verejná ponuka cenných papierov po prvýkrát od dátumu nadobudnutia účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/50/EÚ z 22. októbra 2013, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a smernica Komisie 2007/14/ES, ktorou sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie určitých ustanovení smernice 2004/109/ES (*), alebo v ktorom sa podá prvá žiadosť o prijatie na obchodovanie na regulovanom trhu, podľa voľby emitenta, ponúkajúceho alebo osoby žiadajúcej o prijatie, a to podľa daného prípadu, v závislosti od následného rozhodnutia emitentov so sídlom v tretej krajine za týchto okolností:

- ak domovský členský štát nebol určený ich voľbou alebo
- v súlade s článkom 2 ods. 1 písm. i) bodom iii) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu (**).

(*) Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 13.

(**) Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38.“

Článok 3

Zmeny smernice 2007/14/ES

Smernica 2007/14/ES sa týmto mení takto:

1. Článok 2 sa vypúšťa.
2. V článku 11 sa vypúšťajú odseky 1 a 2.
3. Článok 16 sa vypúšťa.

Článok 4

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 24 mesiacov odo dňa jej nadobudnutia účinnosti. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Preskúmanie

Komisia do 27. novembra 2015 podá Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní tejto smernice vrátane jej vplyvu na malých a stredných emitentov a o uplatňovaní sankcií, najmä toho, či sú účinné, primerané a odrádzajúce, a preskúma fungovanie a posúdi efektívnosť ponechanej metódy výpočtu počtu hlasovacích práv týkajúcich sa finančných nástrojov uvedených v článku 13 ods. 1a prvom pododseku smernice 2004/109/ES.

Správa sa v prípade potreby predloží spolu s legislatívnym návrhom.

Článok 6

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 7

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 22. októbra 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
V. LEŠKEVIČIUS

II

(Nelegislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1093/2013

zo 4. novembra 2013,

ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 a nariadenie Komisie (ES) č. 1982/2004, pokiaľ ide o zjednodušenie systému Intrastat a zber informácií v rámci tohto systému

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 z 31. marca 2004 o štatistike Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 3330/91 ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 9 ods. 1 a článok 10 ods. 3,

keďže:

(1) V nariadení (ES) č. 638/2004 sa stanovil spoločný rámec pre systematickú tvorbu štatistiky Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi.

(2) Stanovená minimálna miera pokrytia prijatí by sa z dôvodu technického a ekonomického vývoja mohla upraviť, pričom štatistiky by naďalej spĺňali platné kvalitatívne ukazovatele a normy. Toto zjednodušenie umožní znížiť spravodajské zaťaženie spravodajských jednotiek, najmä malých a stredných podnikov. Miera pokrytia prijatí by sa preto mala znížiť z 95 % na 93 %.

(3) V nariadení Komisie (ES) č. 1982/2004 z 18. novembra 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 o štatistike Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi a rušia sa nariadenia Komisie (ES) č. 1901/2000 a (EHS) č. 3590/92 ⁽²⁾, sú stanovené opatrenia v súvislosti so zberom informácií v rámci systému Infrastat. Členské

štáty sú síce povinné zasielať Eurostatu svoje mesačné výsledky podľa štatistickej hodnoty, pokiaľ však ide o praktické opatrenia v súvislosti s jej zberom, sú ich možnosti obmedzené. Mal by sa zabezpečiť jednotný prístup k zberu informácií v rámci systému Intrastat, pričom by sa mali zjednodušiť mechanizmy zberu, pokiaľ ide o štatistickú hodnotu.

(4) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre štatistiku o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

V článku 10 ods. 3 nariadenia (ES) č. 638/2004 sa hodnota „95 %“ nahrádza hodnotou „93 %“.

Článok 2

V článku 8 nariadenia (ES) č. 1982/2004 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Členské štáty okrem toho môžu zbierať aj údaje o štatistickej hodnote tovaru, ako je definovaná v prílohe k nariadeniu (ES) č. 638/2004.“

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 102, 7.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 343, 19.11.2004, s. 3.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. novembra 2013

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1094/2013

zo 4. novembra 2013

o pridelení dodatočných dní na mori Francúzsku a Spojenému kráľovstvu v rámci divízie Vike Medzinárodnej rady pre výskum mora (ICES)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (EÚ) č. 39/2013 z 21. januára 2013, ktorým sa pre plavidlá EÚ stanovujú na rok 2013 rybolovné možnosti pre určité populácie rýb a skupiny populácií rýb, ktoré nie sú predmetom medzinárodných rokovaní alebo dohôd⁽¹⁾, a najmä na bod 7 prílohy IIC k nemu,

so zreteľom na žiadosti, ktoré predložilo Francúzsko a Spojené kráľovstvo,

keďže:

- (1) V tabuľke I prílohy IIC k nariadeniu (ES) č. 39/2013 sa špecifikuje maximálny počet dní na mori, počas ktorých môžu byť plavidlá EÚ s celkovou dĺžkou 10 metrov alebo viac, ktoré majú na palube alebo nasadzujú vlečné siete s rozperným rahnom s veľkosťou ôk najmenej 80 mm a statické siete vrátane žiabroviek, viacstenných žiabroviek a zakliesňovacích sietí s veľkosťou ôk najviac 220 mm a ktoré sa nachádzajú v divízii Vike ICES v období od 1. februára 2013 do 31. januára 2014.
- (2) Komisii sa v bode 7.5 uvedenej prílohy umožňuje, aby na základe trvalých ukončení rybolovných činností, ku ktorým došlo od 1. januára 2004, pridelila členským štátom dodatočný počet dní na mori, počas ktorých môže byť plavidlo prítomné v danej oblasti, keď preváža na palube vlečné siete s rozperným rahnom alebo statické siete.
- (3) Vzhľadom na údaje o vlečných sieťach s rozperným rahnom vyradených z rybárskej flotily uvedené v žiadosti Francúzska v súlade s bodmi 7.1 a 7.4 prílohy IIC a pri uplatnení metódy výpočtu stanovenej v bode 7.2 uvedenej prílohy by sa Francúzsku malo prideliť dodatočných 11 dní na mori na obdobie od 1. februára 2013 do 31. januára 2014 pre plavidlá, ktoré majú na palube vlečné siete s rozperným rahnom alebo takéto siete nasadzujú.
- (4) Vzhľadom na údaje o plavidlách so statickými sieťami vyradených z rybárskej flotily uvedené v žiadosti Francúzska v súlade s bodmi 7.1 a 7.4 prílohy IIC a pri uplatnení metódy výpočtu stanovenej v bode 7.2 uvedenej prílohy by sa Francúzsku malo prideliť dodatoč-

ných 14 dní na mori na obdobie od 1. februára 2013 do 31. januára 2014 pre plavidlá, ktoré majú na palube alebo nasadzujú takéto statické siete.

- (5) Vzhľadom na údaje o vlečných sieťach s rozperným rahnom vyradených z rybárskej flotily uvedené v žiadosti Spojeného kráľovstva v súlade s bodmi 7.1 a 7.4 prílohy IIC a pri uplatnení metódy výpočtu stanovenej v bode 7.2 uvedenej prílohy by sa Spojenému kráľovstvu malo prideliť dodatočných 43 dní na mori na obdobie od 1. februára 2013 do 31. januára 2014 pre plavidlá, ktoré majú na palube alebo nasadzujú takéto vlečné siete s rozperným rahnom.
- (6) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre rybolov a akvakultúru,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Dodatočné dni rybolovu pre Francúzsko

1. Na obdobie od 1. februára 2013 do 31. januára 2014 sa maximálny počet dní, počas ktorých sa rybárske plavidlá plaviace sa pod vlajkou Francúzska, ktoré majú na palube alebo nasadzujú vlečné siete s rozperným rahnom s veľkosťou ôk najmenej 80 mm, môžu nachádzať v divízii Vike ICES, ako sa stanovuje v tabuľke I v prílohe IIC k nariadeniu (EÚ) č. 39/2013, zvyšuje na 175 dní za rok.

2. Na obdobie od 1. februára 2013 do 31. januára 2014 sa maximálny počet dní, počas ktorých sa rybárske plavidlá plaviace sa pod vlajkou Francúzska, ktoré majú na palube alebo nasadzujú statické siete vrátane žiabroviek, viacstenných žiabroviek a zakliesňovacích sietí s veľkosťou ôk najviac 220 mm, môžu nachádzať v divízii Vike ICES, ako sa stanovuje v tabuľke I v prílohe IIC k nariadeniu (EÚ) č. 39/2013, zvyšuje na 178 dní za rok.

Článok 2

Dodatočné dni rybolovu pre Spojené kráľovstvo

Na obdobie od 1. februára 2013 do 31. januára 2014 sa maximálny počet dní, počas ktorých sa rybárske plavidlá plaviace sa pod vlajkou Spojeného kráľovstva, ktoré majú na palube alebo nasadzujú vlečné siete s rozperným rahnom s veľkosťou ôk najmenej 80 mm, môžu nachádzať v divízii Vike ICES, ako sa stanovuje v tabuľke I v prílohe IIC k nariadeniu (EÚ) č. 39/2013, zvyšuje na 207 dní za rok.

(¹) Ú. v. EÚ L 23, 25.1.2013, s. 1.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. novembra 2013

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1095/2013

zo 4. novembra 2013,

ktorým sa schvaľuje podstatná zmena špecifikácie názvu zapísaného do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Sierra de Cádiz (CHOP)]

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 52 ods. 2,

keďže:

(1) Nariadením (EÚ) č. 1151/2012 sa zrušilo a nahradilo nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽²⁾.

(2) V súlade s článkom 9 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia (ES) č. 510/2006 Komisia preskúmala žiadosť Španielska o schválenie zmeny špecifikácie chráneného

označenia pôvodu „Sierra de Cádiz“ zapísaného do registra na základe nariadenia Komisie (ES) č. 205/2005⁽³⁾.

(3) Vzhľadom na to, že nejde o nepodstatnú zmenu, Komisia danú žiadosť o zmenu uverejnila v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia (ES) č. 510/2006 v *Úradnom vestníku Európskej únie*⁽⁴⁾. Vzhľadom na to, že Komisii nebola oznámená žiadna námietka v zmysle článku 7 uvedeného nariadenia, zmena špecifikácie sa musí schváliť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmena špecifikácie uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* týkajúca sa názvu uvedeného v prílohe k tomuto nariadeniu sa schvaľuje.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. novembra 2013

Za Komisiu
v mene predsedu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie

(1) Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.

(3) Ú. v. EÚ L 33, 5.2.2005, s. 6.

(4) Ú. v. EÚ C 376, 6.12.2012, s. 8.

PRÍLOHA

Poľnohospodárske výrobky určené na ľudskú spotrebu uvedené v prílohe I k zmluve:

Trieda 1.5. Oleje a tuky (maslo, margarín, olej atď.)

ŠPANIELSKO

Sierra de Cádiz (CHOP)

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1096/2013**zo 4. novembra 2013,****ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Poulet des Cévennes/Chapon des Cévennes (CHZO)]**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny, a najmä na jeho článok 52 ods. 2 ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Žiadosť Francúzska o zápis názvu „Poulet des Cévennes“/„Chapon des Cévennes“ do registra bola v súlade s článkom 50 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽²⁾.

- (2) Vzhľadom na to, že Komisii nebola oznámená žiadna námietka v zmysle článku 51 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, názov „Poulet des Cévennes“/„Chapon des Cévennes“ sa musí zapísať do registra,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Názov uvedený v prílohe k tomuto nariadeniu sa zapisuje do registra.

Článok 2Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. novembra 2013

*Za Komisiu
v mene predsedu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 33, 5.2.2013, s. 10.

PRÍLOHA

Poľnohospodárske výrobky určené na ľudskú spotrebu uvedené v prílohe I k zmluve:

Trieda 1.1. Čerstvé mäso (a drobký)

FRANCÚZSKO

Poulet des Cévennes/Chapon des Cévennes (CHZO)

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1097/2013

zo 4. novembra 2013,

ktorým sa schvaľuje podstatná zmena špecifikácie názvu zapísaného do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Lentilles vertes du Berry (CHZO)]

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 52 ods. 2,

keďže:

- (1) Nariadením (EÚ) č. 1151/2012 sa zrušilo a nahradilo nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽²⁾.
- (2) V súlade s článkom 9 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia (ES) č. 510/2006 Komisia preskúmala žiadosť Francúzska o schválenie zmeny prvkov špecifikácie chráne-

ného zemepisného označenia „Lentilles vertes du Berry“ zapísaného do registra na základe nariadenia Komisie (ES) č. 1576/98⁽³⁾.

- (3) Vzhľadom na to, že nejde o nepodstatnú zmenu, Komisia danú žiadosť o zmenu uverejnila v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia (ES) č. 510/2006 v *Úradnom vestníku Európskej únie*⁽⁴⁾. Vzhľadom na to, že Komisii nebola oznámená žiadna námietka v zmysle článku 7 uvedeného nariadenia, zmena špecifikácie sa musí schváliť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmena špecifikácie uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* týkajúca sa názvu uvedeného v prílohe k tomuto nariadeniu sa schvaľuje.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. novembra 2013

Za Komisiu
v mene predsedu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 206, 23.7.1998, s. 15.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 387, 15.12.2012, s. 16.

PRÍLOHA

Poľnohospodárske výrobky určené na ľudskú spotrebu uvedené v prílohe I k zmluve:

Trieda 1.6. Ovocie, zelenina a obilniny v pôvodnom stave alebo spracované

FRANCÚZSKO

Lentilles vertes du Berry (CHZO)

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1098/2013

zo 4. novembra 2013,

ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Gâche vendéenne (CHZO)]

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 52 ods. 2,

keďže:

- (1) Žiadosť Francúzska o zápis názvu „Gâche vendéenne“ do registra bola v súlade s článkom 50 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 uverejnená v Úradnom vestníku Európskej únie⁽²⁾.

- (2) Vzhľadom na to, že Komisii nebola oznámená žiadna námietka v zmysle článku 51 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, názov „Gâche vendéenne“ sa musí zapísať do registra,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Názov uvedený v prílohe k tomuto nariadeniu sa zapisuje do registra.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. novembra 2013

Za Komisiu
v mene predsedu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie

(1) Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ C 68, 8.3.2013, s. 48.

PRÍLOHA

Poľnohospodárske výrobky a potraviny uvedené v bode I prílohy I k nariadeniu (EÚ) č. 1151/2012:

Trieda 2.4. Chlieb, zákusky, koláče, cukrovinky, čajové pečivo a iné pekárske výrobky

FRANCÚZSKO

Gâche vendéenne (CHZO)

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1099/2013

z 5. novembra 2013,

ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 2454/93, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (zlepšenie pravidelnej námornej dopravy)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 247,

keďže:

- (1) Kľúčové opatrenie 2 oznámenia Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Akt o jednotnom trhu II – Spoločne za nový rast“⁽²⁾ požaduje vytvorenie skutočne jednotného trhu s námornou dopravou tým, že od tovaru EÚ prepravovaného medzi námornými prístavmi EÚ sa už nebudú vyžadovať administratívne a colné formality, ktoré sa vzťahujú na tovar prichádzajúci zo zámorských prístavov.
- (2) Na tento účel sa Komisia zaviazala predložiť balík „Blue Belt“ s legislatívnymi i nelegislatívnymi iniciatívami, ktorých cieľom bude znížiť administratívnu záťaž pre prevádzkovateľov námornej dopravy v rámci EÚ na úroveň, ktorá by bola porovnateľná s ostatnými spôsobmi dopravy (letecká, železničná, cestná).
- (3) Toto nariadenie je súčasťou balíka „Blue Belt“.
- (4) Podľa článku 313 ods. 2 písm. a) nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93⁽³⁾ sa tovar dovezený na colné územie Spoločenstva v súlade s článkom 37 nariadenia (EHS) č. 2913/92 nepovažuje za tovar Spoločenstva, pokiaľ sa nepreukáže, že má štatút tovaru Spoločenstva.
- (5) V článku 313 ods. 3 písm. b) nariadenia (EHS) č. 2454/93 sa stanovuje, že tovar prepravovaný medzi prístavmi na colnom území Spoločenstva prostredníctvom povolenej pravidelnej námornej dopravy sa považuje za tovar Spoločenstva, pokiaľ nie je stanovené inak. Plavidlá pravidelnej námornej dopravy môžu takisto prepravovať tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva, za predpokladu, že je tento tovar prepustený do režimu vonkajšieho tranzitu Spoločenstva. Okrem toho využitím pravidelnej námornej dopravy na dopravu tovaru, ktorý nie je tovarom Spoločenstva, nie je dotknuté vykonávanie

kontrol na iné účely, vrátane kontrol súvisiacich s ohrozením verejného zdravia alebo zdravia zvierat a rastlín.

- (6) Pred vydaním povolenia pravidelnej námornej dopravy musí schvaľujúci colný orgán uskutočniť konzultáciu s colnými orgánmi ostatných členských štátov, ktorých sa táto služba bude týkať. V prípade, že si držiteľ tohto povolenia (ďalej len „držiteľ“) po vydaní povolenia praje rozšíriť službu na územie iných členských štátov, boli by potrebné ďalšie konzultácie s colnými orgánmi týchto členských štátov. Aby sa v maximálnej možnej miere zabránilo ďalším konzultáciám po tom, čo bolo povolenie udelené, malo by sa stanoviť, že lodné prepravné spoločnosti žiadajúce o povolenie môžu okrem zoznamu členských štátov, ktorých sa táto služba bude skutočne týkať, uviesť takisto členské štáty, ktorých by sa služba potenciálne mohla týkať a o ktorých vyhlásia, že pre ne v budúcnosti plánujú službu zriadiť.
- (7) Lehota povolená na konzultácie s colnými úradmi ostatných členských štátov je od roku 2010 stanovená na 45 dní. Skúsenosti však ukázali, že táto lehota je zbytočne dlhá a mala by sa skrátiť.
- (8) Vďaka využívaniu elektronického informačného a komunikačného systému je príloha 42A nariadenia (EHS) č. 2454/93 zbytočná
- (9) Na žiadosť držiteľa by sa mali preskúmať povolenia pravidelnej námornej dopravy existujúce pred vstupom tohto nariadenia do platnosti, aby sa zohľadnili všetky členské štáty, ktorých by sa služba potenciálne mohla týkať a o ktorých držiteľ vyhlási, že pre ne v budúcnosti plánuje službu zriadiť.
- (10) Elektronický informačný a komunikačný systém, ktorý sa v súčasnosti používa na uchovávanie informácií a oznamovanie povolení pravidelnej námornej dopravy colným orgánom ostatných členských štátov, nie je systém uvedený v článku 14x nariadenia (EHS) č. 2454/93. Odkazy na tento systém by sa mali opraviť.
- (11) Nariadenie (EHS) č. 2454/93 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (12) Zmeny, pokiaľ ide o dĺžku lehoty stanovenej na uskutočnenie konzultácie s colnými orgánmi iných členských štátov a o počet členských štátov, ktoré môžu byť uvedené v žiadosti, si vyžadujú zmeny v elektronickom informačnom a komunikačnom systéme pravidelnej námornej dopravy a takisto časový odklad uplatňovania príslušných ustanovení tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ COM(2012) 573 final, 3.10.2012.

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 11.10.1993, s. 1).

(13) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre colný kódex,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EHS) č. 2454/93 sa mení takto:

1) Článok 313b sa mení takto:

a) Za odsek 2 sa vkladá tento odsek 2a:

„2a. Komisia a colné orgány členských štátov, s využitím elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy, uchovávajú a majú k dispozícii tieto informácie:

- a) údaje obsiahnuté v žiadostiach;
- b) povolenia pravidelnej námornej dopravy a v prípade potreby ich zmenu alebo zrušenie;
- c) názvy prístavov zastavenia a názvy plavidiel určených na túto službu;
- d) všetky ďalšie relevantné informácie.“

b) odsek 3 sa mení takto:

i) prvý pododsek sa nahrádza takto:

„V žiadosti o povolenie pravidelnej námornej dopravy sa uvedú členské štáty, ktorých sa táto služba bude skutočne týkať, a môžu sa uviesť členské štáty, ktorých by sa služba potenciálne mohla týkať a o ktorých žiadateľ vyhlási, že pre ne v budúcnosti plánuje službu zriadiť. Colný orgán členského štátu, ktorému bola žiadosť predložená (schvaľujúci colný orgán), upovedomí colné orgány iných členských štátov, ktorých sa námorná doprava skutočne týka alebo ktorých by sa potenciálne mohla týkať (príslušné colné orgány), prostredníctvom elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy uvedeného v odseku 2a.“

ii) V druhom pododseku sa číslovka „45“ nahrádza číslovkou „15“,

iii) V druhom pododseku sa slová „elektronického informačného a komunikačného systému uvedeného v článku 14x“ nahrádzajú slovami „elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy uvedeného v odseku 2a.“,

iv) V treťom pododseku sa slová „elektronického informačného a komunikačného systému uvedeného v článku 14x“ nahrádzajú slovami „elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy uvedeného v odseku 2a.“,

2) V článku 313c ods. 2 druhom pododseku sa slová „elektronického informačného a komunikačného systému uvedeného v článku 14x“ nahrádzajú slovami „elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy uvedeného v článku 313b ods. 2a.“;

3) V článku 313d ods. 2 prvom pododseku sa slová „elektronického informačného a komunikačného systému uvedeného v článku 14x“ nahrádzajú slovami „elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy uvedeného v článku 313b ods. 2a.“;

4) V článku 313f ods. 2 sa slová „elektronického informačného a komunikačného systému uvedeného v článku 14x“ nahrádzajú slovami „elektronického informačného a komunikačného systému pravidelnej námornej dopravy uvedeného v článku 313b ods. 2a.“;

5) Príloha 42A sa vypúšťa.

Článok 2

Schvaľujúce colné orgány na žiadosť držiteľa preskúmajú povolenia pravidelnej námornej dopravy existujúce k dátumu začiatku uplatňovania tohto nariadenia uvedeného v článku 3 ods. 2, aby sa zohľadnili všetky členské štáty, ktorých by sa služba potenciálne mohla týkať a o ktorých držiteľ vyhlási, že pre ne v budúcnosti plánuje službu zriadiť.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Ustanovenia článku 1 ods. 1 písm. b) body i) a ii) sa uplatňujú od 1. marca 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 5. novembra 2013

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 1100/2013

z 5. novembra 2013,

ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo 7. júna 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 136 ods. 1,

keďže:

(1) Vykonávacím nariadením (EÚ) č. 543/2011 sa v súlade s výsledkami Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní ustanovujú kritériá, na základe

ktorých Komisia stanovuje paušálne hodnoty na dovoz z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobky a obdobia uvedené v časti A prílohy XVI k uvedenému nariadeniu.

(2) Paušálne dovozné hodnoty sa vypočítajú každý pracovný deň v súlade s článkom 136 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011, pričom sa zohľadnia premenlivé každodenné údaje. Toto nariadenie by preto malo nadobudnúť účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 136 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011 sú stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 5. novembra 2013

Za Komisiu
v mene predseduJerzy PLEWA
generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

(¹) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2011, s. 1.

PRÍLOHA

Paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100 kg)

Číselný znak KN	Kód tretej krajiny ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0702 00 00	AL	41,5
	MA	41,8
	MK	36,9
	TR	75,3
	ZZ	48,9
0707 00 05	AL	53,3
	EG	177,3
	MK	71,7
	TR	144,5
	ZZ	111,7
0709 93 10	AL	50,7
	MA	88,1
	TR	127,3
	ZZ	88,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	67,6
	ZZ	67,6
0805 50 10	TR	72,1
	ZA	54,2
	ZZ	63,2
0806 10 10	BR	231,7
	PE	281,8
	TR	169,9
	ZZ	227,8
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	151,7
	US	132,2
	ZA	127,9
0808 30 90	ZZ	137,7
	CN	72,8
	TR	116,3
	ZZ	94,6

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín stanovená nariadením Komisie (ES) č. 1833/2006 (Ú. v. EÚ L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „iného pôvodu“.

ODPORÚČANIA

ODPORÚČANIE KOMISIE

zo 4. novembra 2013,

ktorým sa mení odporúčanie 2006/576/ES, pokiaľ ide o toxíny T-2 a HT-2 v krmných zmesiach pre mačky

(Text s významom pre EHP)

(2013/637/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 292,

keďže:

- (1) Toxíny T-2 a HT-2 sú mykotoxíny produkované rôznymi druhmi rodu *Fusarium*. Toxín T-2 sa rýchlo metabolizuje na veľký počet produktov, pričom HT-2 je hlavný metabolit.
- (2) Vedecká skupina pre kontaminanty v potravinovom reťazci (ďalej len „skupina CONTAM“) Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA) prijala na žiadosť Komisie stanovisko k rizikám, ktoré vyplývajú pre zdravie zvierat a ľudí z prítomnosti toxínov T-2 a HT-2 v potravinách a krmivách⁽¹⁾.
- (3) Pokiaľ ide o riziko pre zdravie zvierat, skupina CONTAM dospela k záveru, že v prípade prežúvavcov, králikov a rýb sa súčasná odhadovaná expozícia účinkom toxínov T-2 a HT-2 nepovažuje za pravdepodobné nebezpečenstvo pre zdravie. V prípade ošípaných, hydiny, koní a psov odhady expozície účinkom toxínov T-2 a HT-2 naznačujú, že riziko nepriaznivých účinkov na zdravie je nízke. Mačky patria medzi najcitlivejšie druhy zvierat. Vzhľadom na obmedzené množstvo údajov a závažne nepriaznivé účinky na zdravie pri nízkych dávkach nebolo možné stanoviť žiadnu hladinu bez pozorovateľného nepriaznivého účinku (NOAEL) ani najnižšiu hladinu, pri ktorej dochádza k nepriaznivým účinkom (LOAEL).
- (4) Vzhľadom na závery vedeckého stanoviska treba vykonať šetrenia na účely zhromaždenia informácií o faktoroch,

ktoré zapríčiňujú pomerne vysoké úrovne toxínov T-2 a HT-2 v obilninách a vo výrobkoch z obilnín, a o účinkoch spracovania krmív a potravín. Preto bolo prijaté odporúčanie Komisie 2013/165/EÚ⁽²⁾, v ktorom sa odporúča vykonanie týchto šetrení.

- (5) Vzhľadom na toxicitu toxínov T-2 a HT-2 pre mačky je vhodné dodatočne stanoviť smerodajnú hodnotu pre sumu toxínov T-2 a HT-2 v krmive pre mačky, ktorá sa má používať pri posudzovaní prijateľnosti krmiva pre mačky z hľadiska prítomnosti toxínov T-2 a HT-2. Odporúčanie Komisie 2006/576/ES⁽³⁾ by sa preto malo zmeniť,

PRIJALA TOTO ODPORÚČANIE:

Do prílohy k odporúčaniu 2006/576/ES sa za položku týkajúcu sa fumonizínu B1 + B2 dopĺňa táto položka:

„Mykotoxín	Produkty určené ako krmivo	Smerodajná hodnota v mg/kg (ppm) krmiva v prepočte na 12 % vlhkosť
Toxíny T-2 + HT-2	Krmné zmesi pre mačky	0,05“

V Bruseli 4. novembra 2013

Za Komisiu

Tonio BORG

člen Komisie

⁽¹⁾ Pracovná skupina EFSA pre kontaminanty v potravinovom reťazci (EFSA Panel on Contaminants in the Food Chain – CONTAM); Vedecké stanovisko k rizikám pre zdravie zvierat a verejné zdravie, ktoré vyplývajú z prítomnosti toxínov T-2 a HT-2 v potravinách a krmivách (*Scientific Opinion on risks for animal and public health related to the presence of T-2 and HT-2 toxin in food and feed*). Vestník EFSA (EFSA Journal) (2011) 9(12):2481. [187 s] doi:10.2903/j.efsa.2011.2481. K dispozícii online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

⁽²⁾ Odporúčanie Komisie 2013/165/EÚ z 27. marca 2013 o prítomnosti toxínov T-2 a HT-2 v obilninách a vo výrobkoch z obilnín (Ú. v. EÚ L 91, 3.4.2013, s. 12).

⁽³⁾ Odporúčanie Komisie 2006/576/ES zo 17. augusta 2006 o prítomnosti deoxynivalenolu, zearalenónu, ochratoxínu A, T-2 a HT-2 a fumonizínov vo výrobkoch určených na krmivo pre zvieratá (Ú. v. EÚ L 229, 23.8.2006, s. 7).

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikáтуру a návrhy právnych aktov.

Viac informácií o Európskej únii získate na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK